

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 339 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 26 ΙΟΥΝΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

His master's voice

■ Στριμώγματα

ΔΕΝ ΠΕΡΑΣΕ απαρατίρητη η στήριξη από τον Κ. Καραμανλή του βρετανού Κρις Πάτεν, που πρωθυπότιση ήταν του βρετανική κυβέρνηση, έναντι του βέλγου Γκι Φέρχοφσταντ, που πρωθυπότιση ήταν της θέσης του προέδρου της Κομισιόν. Σε ευρωπαϊκούς κύκλους η επιλογή αυτή της νέας ελληνικής κυβέρνησης σχολίαστηκε ως εγκατάλειψη του στρατοπέδου των «φεντεραλιστών», στο οποίο ανήκε το ελληνικό κράτος, και πέρασμα στο στρατόπεδο των «ατλαντιστών», στο οποίο πρωτοστατεί η Βρετανία.

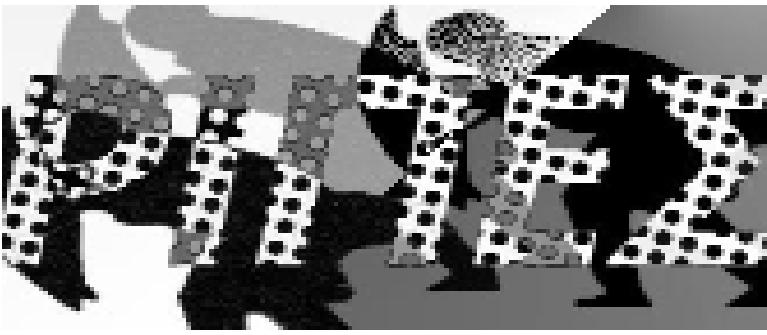
Ο Καραμανλής προσπάθησε να μη σχολιάσει καθόλου τις επιλογές του. Οταν ρωτήθηκε σχετικά απάντησε ότι στο συμβούλιο κορυφής, που δεν κατέληξε σε συμφωνία για το πρόσωπο του διαδόχου του Πρόντι, δεν ακούστηκαν ονόματα. Αυτό τυπικά μεν είναι σωστό, αφού Πάτεν και Φέρχοφσταντ απέσυραν τις υποψηφιότητές τους, όταν διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχει περίπτωση εκλογής τους, ουσιαστικά όμως δεν είναι γιατί συζήτηση για ονόματα έγινε και πριν και στη διάρκεια του συμβούλιου, όπου τα στρατόπεδα ήταν ορατά και διακριτά (γι' αυτό και δεν τα βρήκαν, άλλωστε).

Οι άνθρωποι του Μαξίμου προσπάθησαν να παρουσιάσουν τη θέση της κυβέρνησης ως πειθαρχία στην απόφαση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, που είχε προτείνει τον Πάτεν. Ομως ο καυγάς δεν είχε πολιτικού-δεολογικό χρώμα, δεν συγκρούστηκαν συντηρητικοί με σοσιαλδημοκράτες (απόδειξη η συμμαχία του συντηρητικού Σιράκ με τον σοσιαλδημοκράτη Σρέντερ), αλλά γεωστρατηγικές αντιλήψεις.

Μάλλον πιεσμένη και αμήχανη είναι η κυβέρνηση Καραμανλή. Ακόμα δεν έχει καλυμπήσει στα βαθιά και έτσι δυσκολεύεται να βρει τον προσανατολισμό και τις συμμαχίες της στο λυσσασμένο αγώνα που διεδύγεται στο εσωτερικό της ΕΕ. Εχει και την αμερικανική πίεση, ελέω Ολυμπιάδας, και προτίμησε να μείνει εντελώς στο περιθώριο και να συρθεί πίσω από το ΕΛΚ, δυσαρεστώντας ιδιαιτέρα τον γαλλογερμανικό άξονα που περίμενε να έχει και ελληνική στήριξη.

● Μόλις το 2% των Ιρακινών δεωρούν ελευθερωτές τους Αμερικανούς ●●● Οι New York Times το γράφουν, φυλλάδια υπεράνω υποψίας ●●● Και περιμένουν μετά πως θα σταδεροποιηθεί η κατάσταση στο Ιράκ; ●●● Κούνια που τους κούνιαγε ●●● Χειρότερα και από το Βιετνάμ θα περάσουν ●●● Και οι Κούοΐλινγκ τους θα εκτελούνται ο ένας μετά τον άλλο ●●●

Με συνοπτικές διαδικασίες ο νέος τρομονόμος ●●● Οπως και όλοι οι προηγούμενοι στη μεταπολιτευτική μας ιστορία ●●● Στη Βουλή δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα ●●● Στο δρόμο, όμως; ●●● Εκεί μπορεί να γίνουν πολλά ●●● Φτάνει να το πιστέψουμε και να εργαστούμε γι' αυτό ●●● Δεν έγινε αρεοπαγίτισσα η κ. Μπρίλη, γράφουν οι εφημερίδες ●●● Και ο κ. Μαργαρίτης δεν είχε γίνει πέρσι, διαρκούσης της δίκης για τη 17Ν ●●● Εγινε, όμως, φέτος ●●● Ε, και η κ. Μπρίλη δα γίνει του χρόνου

●●● Φέτος δίνει τις εξετάσεις της, όπως καταλαβαίνετε ●●● Οι φάκελοι της «τρομοκρατίας» παραμένουν ανοιχτοί, δηλώνει ο Βουλγαράκης ●●● Ετσι του λένε να πει οι Αμερικάνοι, έτσι λέει ●●● Για να δημιουργεί κλίμα πολιτικής ομηρίας ενός ολόκληρου πολιτικού χώρου ●●● Που ξεκινά από την επαναστατική Αριστερά και φτάνει μέχρι τον αναρχικό χώρο ●●● Θα συνθίσουμε να ζούμε με την απειλή ●●● Άλλα δεν θα μασήσουμε ●●● Και δεν δ' αφή-

σουμε κανέναν στα νύχια τους ●●● Για τα 3 ευρώ έβαλαν πλώρη τα διόδια στην Απτική Οδό ●●● Κι είμαστ' ακόμα στην αρχή ●●● «Τέλος έργων αρχή απολύσεων» ●●● Τίτλος πρωτοσέλιδος της «Ελευθεροτυπίας» είναι και όχι δική μας εκτίμηση ●●● Αλήθεια, υπάρχουν εργαζόμενοι που επιμένουν να πάνε εδελοντές; ●●● Αυτό πια αποτελεί κοινωνικό μαζοχισμό πρώτης τάξης ●●● Στο ΠΑΣΟΚ αναρωτιούνται «με ποιους μιλάει ο Γιώργος» ●●● Με ποιους δέλατε να μι-

λάει, ρε παιδιά; ●●● Με τη μαμά του, με τ' αδέρφια του και με τους αμερικανούς φίλους ●●● Στη ΝΔ, από την άλλη, έχουν βρει κακό μπελά με τον Εβρετ ●●● Τί κόλλημα έχει φάει ο χοντρός με το Χρηματιστήριο; ●●● Γλώσσα δε βάζει μέσα κάθε μέρα ●●● Αυτά παθαίνει ο Καραμανλής που δεν τον έκανε αντιπρόδρο της κυβέρνησης ●●● Η ΝΔ γουστάρει Σημίτη για τας Ευρώπας, δηλώνουν Καραμανλής και Ρουσόπουλος ●●● Ήλιο γαζί τον δουλεύουν τον Κινέζο ●●● Ξέρουν ότι δεν υπάρχει περίπτωση και τον... στηρίζουν εκ του ασφαλούς ●●● Ετσι και γίνει καμιά πλάκα όμως μα τσιμπιούνται ●●● Ευτυχώς που ο προπονητής της εδικής είναι Γερμανός ●●● Ετσι, γλιτώσαμε μια γερή δόση «μεγαλείου της ελληνικής φυλής» ●●● Εντελώς, βέβαια, δεν γλιτώσαμε, αλλά το λιγότερο είναι πάντα καλύτερο σ' αυτές τις περιπτώσεις ●

◆ Το ΠΑΣΟΚ καταψήφισε υποκριτικά επί της αρχής τον τρομονόμο, αλλά έμεινε στη Βουλή και αντιμετώπισε με... θετικές προτάσεις τα επιμέρους άρθρα του. Ο ΣΥΝ καταψήφιζε επικυρώνοντας με την παρουσία του μια διαδικασία αν μη τι άλλο αντισυνταγματική. Μόνο ο Περισσός αποχώρησε, υλοποιώντας αυτό που κάθε συνεπής οπαδός της αστικής δημοκρατίας θα έπρεπε να κάνει.

◆ Το ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ, το συνεχίζει και το ολοκληρώνει η ΝΔ. Οπως ανακοινώνει ο υφυπουργός Ανάπτυξης I. Παπαθανασίου, η κυβέρνηση μελετά την ανάθεση σε ιδιώτες έργων κατασκευής και συντήρησης σχολείων, νοσοκομείων και φυλακών. Για να εξοικονωθούν χρήματα, όπως είπε. Ας τελειώνει επιτέλους αυτό το παραμύθι, των ιδιωτικοποίησεων που δήθεν φέρνουν οικονομία στο Δημόσιο. Μόνο μια ματιά να ρίξουμε στα ολυμπιακά έργα, με τον τετραπλασιασμό του αρχικού προϋπολογισμού, θα καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται. Ολό το «μυστικό» είναι

πως το κράτος δρα ως πλούσιος εργοδότης του ιδιωτικού καπιταλισμού, ο οποίος αναλαμβάνει να σαρώσει τις εργασιακές σχέσεις και να ρίξει στο ελάχιστο την τιμή αγοράς εργατικής δύναμης.

◆ Μαργαρίτης, Λάμπρου και Μαρκής στην παρουσίαση του βιβλίου του Δημητρίου για τη «δίκη της 17Ν». Μαζί με τη Ντόρα, τον Βουλγαράκη και όλο τον καλό τον κόσμο. Αλήθεια, θα πάνε και στην παρουσίαση του βιβλίου του Ιπποκράτη Μυλωνά, όπως αυτό εκδοθεί. Δεν το νομίζουμε κι ας λέει ο Μαργαρίτης ότι θα πηγαίνει όπου τον καλούν. Γιατί η εξαίμηρη αγρούρευση του Μυλωνά ξέσκισε - με νομικά επιχειρήματα- τον

μανδύα νομιμότητας με τον οποίο επιχειρήθηκε να περιβληθεί εκείνη η δίκη.

◆ Ανοιχτό άφησε το ενδεχόμενο να προταθεί για την προεδρία της Δημοκρατίας η Αγγελοπούλινα. Τί σημαίνει αυτό; Οτι καλοβλέπει το πόστο που, άλλωστε, είναι πολύ ταιριαστό στη μωροφιλοδοξία της. Αν δεν το καλοβλέπει, θα έβαζε τέλος στα σενάρια με μια κατηγορηματική δήλωση. Απαξ, λοιπόν, και το καλοβλέπει, σημαίνει ότι η «φαμίλια» θα ασκήσει μεγάλη πίεση στον Καραμανλή για να το πετύχει.

◆ Πάνω από 600 άνδρες εξαικονουθούν να κρατούνται στο κολαστήριο

ΕΠΙ ΤΟΥ

του Γκουαντάναμο. Οπως γράφουν οι «New York Times», κανένας τους δεν είναι στέλεχος, ηγετικό ή μη, της Αλ Κάιντα, όπως τους παρουσίαζαν οι Αμερικάνοι. Το πολύ 12 από αυτούς να ήταν μοχητές της οργάνωσης. Η συντριπτική πλειοψηφία από τους υπόλοιπους είτε συμμετείχαν σε μάχες ενάντια στην εισβολή στο

Αφγανιστάν. Το δημοσίευμα της αμερικανικής εφημερίδας στηρίζεται σε πληροφορίες από πάρα πολλούς υψηλόβαθμους αξιωματούχους του στρατού, της στρατιωτικής δικαιοσύνης και των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ στην Ευρώπη και τη Μέση Ανατολή. Από αυτή τη συγκλονιστική αποκάλυψη, που η δια ομερικανική κυβέρνηση δεν τόλιμης να αμφισβητήσει, μπορεί κανένας να καταλάβει πως θα εφαρμόζεται η «αντιτρομοκρατική» πολιτική και στη χώρα μας από εδώ και πέρα. Σε βάρος ανθρώπων που θα αμφισβητούν πολιτικά την καθεστηκία τάξη, οι οποίοι θα τραβιούνται στα απομονωτήρια των φυλακών και θα πρέπει ν' αποδειξουν ότι δεν είναι ελέφαντες.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο τόπος χρειάζεται πολιτιστική επανάσταση. Τα πράγματα πλέον γίνονται επιμόνωνα... Πρέπει να βγούμε από τα χαρακώματα και να αρχίσει το αιματοκύλισμα.

Αντώνης Καφετζόπουλος
(απαντώντας στο ερώτημα:
μετά τις ευρωεκλογές τί;)

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Ηθέσπισε όλο και αυστηρότερης νομοθεσίας δεν οδηγεί σε εξαλείψη της τρομοκρατίας, αν δεν αναζητηθούν τα αίτια που οδηγούν σ' αυτήν. Οι αποφάσεις-πλαίσιο της Ευρώπης των λαών, μας προέκυψε -ανεπαισθήτως- η Ευρώπη των υπόπτων, των ενταλμάτων και των συλλήψεων.

Γιάννης Πανούσης (Τα Νέα)

Η ιστορία και η λογική των «τρομονόμων» ξεκίνησε από το να διώκονται ως τρομοκράτες αυτοί που έχουν εκτελέσει μια υποτιθέμενη τρομοκρατική πράξη, συνεχίστηκε με θυσίε

KDNTPA

Χάνουν τον «πόλεμο εναντίον της τρομοκρατίας»

Στις 4 Ιουλίου πρόκειται να κυκλοφορήσει στις ΗΠΑ το βιβλίο ενός ανώτερου εν ενεργεία αξιωματούχου της CIA, στο οποίο ο συγγραφέας υποβάλλει σε σκληρή κριτική την αμερικανική πολιτική στον "πόλεμο εναντίον της τρομοκρατίας" και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο "πόλεμος αυτούς χάνεται".

Ο συγγραφέας δεν αποκαλύπτει την ταυτότητά του, ωστόσο η εφημερίδα "New York Times", που έχει στα χέρια της ένα αντίτυπο του βιβλίου, υποστηρίζει ότι πρόκειται για αξιωματούχο με μακρόχρονη "αντι - τρομοκρατική" εμπειρία, ο οποίος, εκτός των άλλων, υπήρξε επικεφαλής μιας ειδικής μονάδας που είχε αναλάβει να εντοπίσει τα ίχνη του Οσάμα Μπιν Λάντεν και των συνεργατών του.

Ο ανώνυμος συγγραφέας χαρακτηρίζει την αμερικάνικη εισβολή στο Ιράκ “προμελετημένο, απρόκλητο, με οικονομικά κίνητρα πόλεμο ενάντια σε ένα αντίπαλο που δεν αποτελούσε άμεση απειλή”. Υποστηρίζει ότι “οι αμερικάνοι ήρετες αρνούνται να δεχτούν το πασιφανές, ότι πολεμάμε ενάντια σε μια παγκόσμια ισλαμική εξέγερση - όχι ενάντια στην εγκληματικότητα και στην τρομοκρατία - και ότι η πολιτική και η ταχτική μας έχουν αποτύχει να καταφέρουν κάτι περισσότερο από ένα μικρό πλήγμα στις δυνάμεις του εχθρού”. Αναφέρει επίσης ότι “μετά την 11η του Σεπτέμβρη οι ΗΠΑ έχουν καταφέρει θανατηφόρα χτυπήματα στην ηγεσία της Αλ Καΐντα και - αν αληθεύουν οι επίσημοι ισχυρισμοί - έχουν συλλάβει 3.000 μαχητές της Αλ - Καΐντα. Την ίδια περίοδο έχουμε κάνει δύο αποτυχημένους μισούς - πολέμους και αφήσαμε το Αργανιστάν και το Ιράκ να βράζουν από αντιαμερικάνικα αισθήματα, γόνιμο έδαφος για την εξάπλωση της Αλ Καΐντα και ομοειδών ομάδων”.

Τις εκτιμήσεις του αξιωματούχου της CIA επιβεβαιώνουν όλες οι πρόσφατες εξελίξεις. Στο Ιράκ οι συγκρούσεις μαίνονται και τίποτα δεν προμηνύει ότι με τη "μεταβίβαση της εξουσίας" στις 30 Ιουνίου θα αικολουθήσουν καλύτερες μέρες για τους Αμερικάνους και τα ανδρείκελά τους. Το αντίθετο,

Στη Σαουδική Αραβία βασι-
λεύει η ανασφάλεια και ο φό-
βος, κυρίως ανάμεσα στους
από τους τοπικούς πολεμαρ-
χους και στα μέσα Ιουνίου ξε-
κίνησε η δεύτερη επιχείρηση
του πακιστανικού στρατού,

αφού είχαν αποτύχει όλες οι προσπάθειες εκβιασμού και εκφροβισμού του πληθυσμού (κλείσιμο χιλιάδων καταστημάτων στο κεντρικό παζάρι της Βάνα, της μεγαλύτερης πόλης στην περιοχή, απαγόρευση συγκεντρώσεων και δημόσιας επιδείξης όπλων κ.ά.).

Και αυτή τη φορά σε επιχειρησιακό επίπεδο τα πράγματα δεν πήγαιναν καλύτερα για τον πτακιστανικό στρατό, παρόλο που υποστηρίζοταν από ισχυρή αεροπορική δύναμη. Στο αντίπαλο στρατόπεδο είχαν συνασπιστεί τώρα ευρύτερες και καλύτερα οργανωμένες δυνάμεις. Δεν είχαν όμως την τύχη με το μέρος τους, γιατί οι Αμερικανοί, που καθοδηγούνταν άμεσα την επιχείρηση αυτή, κατάφεραν, από το δορυφορικό τηλέφωνο που χρησιμοποιήσε, να εντοπίσουν τη θέση του υπ' αριθμόν ένα καταζητούμενου πολέμαρχου, του 26χρονου Νεκ Μοχάμεντ, και να τον σκοτώσουν μαζί με άλλους συντρόφους του με πύραυλο που εκτοξεύτηκε από μη επανδρωμένο αεροσκάφος.

Ο Νεκ Μοχάμεντ ήταν σταθερά αντίθετος στην παρουσία πτακιστανικού στρατού στις ημιαυτόνομες περιοχές του Βαζίριστάν, πρόσφερε καταφύγιο και κάθε είδους βοήθεια στους ιολαριούτες μοχητές και ήταν επικεφαλής της αντίστασης τους ταπείνωσε τον πτακ-

οις που ταπεινώει τον πακιστανικό στρατό και τον ανάγκισε να υποχωρήσει τον περασμένο Μάρτη. Σύμφωνα με την πακιστανική εφημερίδα "Asia Times", για τον απλό Πακιστανικό και ιδιαίτερα για ένα Παστούν ήταν ό,τι ο Μουλάς Ομάρ και ο Οσάμα Μπτιν Λάντεν, γι αυτό και ο θάνατός του θεωρείται σημαντική επιτυχία για την κυβέρνηση Μουσάραφ. Ωστόσο, η ίδια εφημερίδα επισημαίνει ότι ο διάδοχός του δήλωσε ότι δεν "θα υπάρξει καμιά υποχώρηση από τις θέσεις του ΜΕΚ, ότι ο θάνατός του θα φουντώσει τις φλόγες

της αντίστασης στις περιοχές των φυλών και ότι τα ριζοσπαστικά στοιχεία είναι βέβαιο ότι θα εκμεταλλευτούν τη διάθεση του κόσμου και θα πραγματοποιήσουν τρομοκρατικές επιθέσεις σε όλη τη χώρα". Επικαλείται μάλιστα και σχετική συνέντευξη του στρατηγού Μουσάραφ στη βρετανική εφημερίδα "Sunday Telegraph", στην οποία, μεταξύ άλλων, δήλωσε ότι "ελπίζει ο πόλεμος να μην επεκταθεί και σε άλλες περιοχές των φυλών". Και ακόμη ότι "αυτοί οι άνθρωποι έχουν

παφές σε όλη τη χώρα και
υπορούν να ανταποδώσουν
υπόλοιπη χώρα με βομ-
βιστικές επιθέσεις, επιθέσεις
εναντίον σημαντικών προσώ-
πων και εγκαταστάσεων και
να αυτό πρέπει να πάρουμε
από μέτρα μας”.

■ Χάνουν και τον πόλεμο της προπαγάνδας

Την αρχή έκανε ο πατέρας του Nik Μπεργκ, του πρώτου αμερικάνου ομήρου που αποκεφαλίστηκε από τους απαγωγείς του στη Σαουδική Αραβία. Την ώρα που όχι μόνο οι κυβερνήσεις αλλά και πολλοί άλλοι επιλεκτικά και κατά παραγγελία “ευαίσθητοι” εξέρραζαν τον αποτροπιασμό και τη φρίκη τους για τη βάρβαρη πράξη των απαγωγέων του, ο τραγικός πατέρας του Nik Μπεργκ, είχε τη δύναμη να υπει στη θέση των γονιών που ζάνουν κάθε μέρα τα παιδιά τους από αμερικάνικα όπλα και να καταγγείλει ότι ο πραγματικός δολοφόνος του γιου του δινέι η αμερικανική κυβέρνηση, καλώντας ταυτόχρονα το αντιπολεμικό κίνημα να εντείνει τον αγώνα για να τερματιστεί η αμερικανική κατοχή στο Ιράκ. Για τους απαγωγείς και εκτελεστές του παιδιού του δεν βρήκε λέξη να πει.

Το ίδιο έκαναν και οι απαρηγόρητοι γονείς του τρίτου ομήρου που αποκεφαλίστηκε πρόσφατα στο Ιράκ, του νοτιοκορεάτη Κιμ Σουν - ιλ. Δήλωσαν ότι το γιο τους δολοφόνησε η νοτιοκορεάτικη κυβέρνηση, γιατί όχι μόνο δεν έκανε όσα έπρεπε, αλλά ετοιμάζεται να στείλει στο Ιράκ 3.000 ακόμη στρατιώτες τον ερχόμενο Αύγουστο.

Η στάση των τραγικών αυτών γονιών αποκαλύπτει ότι οι Αμερικανοί χάνουν και τον πόλεμο της προπαγάνδας. Τα ψευτά και οι σκευωρίες με τις υποίες δικαιολογήθηκε η αμερικανική επιθέση στο Ιράκ, οι βαρβαρότητες των δυνάμεων κατοχής, τα βασανιστήρια και

θι θηριωδίες των Αμερικάνων στους κρατούμενους σε Ιράκ, Αφγανιστάν και Γκουαντανάμο όχουν πλήρει καίρια την αξιοποιησία και το κύρος της αμερικανικής κυβέρνησης και δικαιολογούν στη συνειδηση της κοινής γνώμης τις αντιδράσεις των αντιπάλων της ως ανταποδοτικά χτυπήματα σε ένα πόλεμο που τους έχει επιβληθεί. Συντό τον πόλεμο οι λαοί δεν όχουν το δικαίωμα να παρα-

κολουθούν απαθείς και αδιάφοροι τη σφραγή που γίνεται διπλα τους. Δεν έχουν το δικαίωμα να αφήνουν τους κατακτητές και τους δυνάστες ανενόχλητους στο φρικαλέο έργο τους. Γιατί θα το πληρώσουν ακριβά, με το ίδιο τους το αίμα. Το μήνυμα αυτό περνά σιγά σιγά στη συνείδηση των λαών. Τα ιδεολογήματα περί “αθώωση υθμάτων” και “φανατικών βάρβαρων που χτυπούν αδιάφορο κρίτα” βρίσκουν όλο και λιγότερο έδαφος. Μόνο που αυτό γίνεται με πολύ μεγάλο κόστος σε ανθρώπινες ζωές.

Στα υπερσύγχρονα όπλα της αμερικάνικης προπαγάνδας, οι μοχήτες της αντίστασης αντιταραφέουν το μυαλό και ευελικτή τακτική. Οι επιθέσεις αυτοκτονίας, οι βομβιστικές επιθέσεις, οι στρατιωτικές επιχειρήσεις εναντίον εχθρικών στόχων εναλλάσσονται ανάλογα με τις συνθήκες. Για παράδειγμα, στη Σαουδική Αραβία, επειδή μετά την 11η Σεπτέμβρη έσφιξαν πολύ τα μέτρα ασφάλειας γύρω από την αμερικάνικη πρεσβεία και τις αμερικανικές στρατιωτικές εγκαταστάσεις, μπήκαν στο στόχαστρο των μοχήτων πιστοί "εύκολοι" στόχοι, το κτίριο της αιστυνομίας, πετρελαϊκές εγκαταστάσεις, συγκροτήματα πολυτελών κατοικιών για δυτικούς κυρίως τεχνικούς και διοικητικά στελέχη επιχειρήσεων. Το τελευταίο διάστημα παρατηρείται έξαρση στις απαγωγές και στις εκτελέσεις δυτικών και εγκαινιάστηκε ο αποκεφαλισμός ομήρων. Ταυτό

■ Φουντώνει το τσετσενικό μέτωπο

Η καλά οργανωμένη επίθεση 200 ισλαμιστών ανταρτών, οπλισμένων με αυτόματα και ρουκέτες, στη ρωσική “Δημοκρατία” της Ινγκουσετίας (που συνορεύει με την Τσετσενία), τα ξημερώματα της περασμένης Τρίτης, εναντίον αστυνομικών τμημάτων και κυβερνητικών κτιρίων στην πρωτεύουσα Ναζράν και σε δύο γειτονικές πόλεις, η κατάληψη του κτιρίου του υπουργείου Εσωτερικών και οι συγκρούσεις που ακολούθησαν, όχι μόνο σηματοδοτούν το πέρασμα των συγκρούσεων σε νέα, υψηλότερη φάση, αλλά και την αδυναμία των “αντιτρομοκρατών” του Κρεμλίνου να επιβάλουν την εξουσία τους δια πυρός και σδήρου.

Οι αντάρτες, που φέρεται να ανήκουν στην "Ταξιαρχία των Μαρτύρων", που σχετίζεται με το τοστεσνικό αντάρτικο, κατάφεραν όχι μόνο να πλήξουν σοβαρά τη ρωσική εξουσία εξοντώνοντας τον τοπικό υπουργό Εσωτερικών Αμπουκάρ Κοστόγιεφ μαζί με 47 μπάτσους και να μαζέψουν μεγάλες ποσότητες οπλισμού απ' τις αποθήκες του ρώσικου στρατού πριν αποσυρθούν, αλλά και να διαφύγουν με ελάχιστες απώλειες (μόλις 2 στους 92 νεκρούς ήταν αντάρτες). Ενα μήνα μετά την εκτέλεση του ρωσόφιλου προέδρου της Τσετσενίας Αχμάντ Καντίροφ, η αποφασιστικότητα των μοχητών αποδεικνύεται ανώτερη της στρατιωτικής υπεροχής του ρώσικου ιμπεριαλισμού, που ζει το δικό του "Ιράκ" στο μαλακό του υπογάστριο.

Απάτη η «ανεξαρτησία»

Σ' αυτό το φύλο της «Καθολικής αναφερθούμε καθόλου στις συνεχιζόμενες επιθέσεις που γίνονται στο Ιράκ. Ετοι μια αλλιώς οι σελίδες της εφημερίδας μας δεν αρκούν για να παραθέσουν όλα τα γεγονότα που τρέχουν συνεχώς κι όσο πλησιάζουμε στην «απελευθέρωση» της 30ής Ιούνης θα πληθαίνουν ολόενα και περισσότερο. Θα δώσουμε το λόγο σε δημοσιογράφο που κάθε άλλο παρά υπέρμαχος της ιρακινής αντίστασης είναι, για να αποδείξουμε την απάτη της επικειμένης «ανεξαρτητοποίησης» της χώρας με την παράδοση της εξουσίας στην κυβέρνηση των Κουίστινγκ και την κατάσταση που βρίσκεται η ιρακινή αντίσταση. Τα σχόλια τ' αφήνουμε σ' εσάς καθώς πιστεύουμε ότι περαιτέρω ανάλυση δε χρειάζεται. Τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους.

Θα αναφερθούμε λοιπόν στην ανταπόκριση του Patrick Cockburn, από τον βρετανικό «Independent» (22/6) με τίτλο: «Η επίφαση ενός ανεξάρτητου Ιράκ. Η νέα κυβέρνηση έχει λήγα χαρτιά στα χέρια της, αλλά η αντίσταση στην κατοχή δυναμώνει». Στην ανταπόκριση μεταξύ άλλων αναφέρονται και τα εξής:

«Οι στρατιώτες μας τους αποκαλούν Λίγκα των Τρομαγμένων Ευγενών», δήλωσε ένας αμερικανός αξιωματικός δείχνοντας χλευαστικά προς

τα κτίρια στην αποκαλούμενη πράσινη ζώνη της Βαγδάτης, που στεγάζει την αμερικανοκίνητη Συμμορική Προσωρινή Αρχή (ΣΠΑ) που διοικεί το Ιράκ πάνω από ένα χρόνο. Είναι ένα ελεεινό ρεκόρ. Απομονωμένος πίσω από τους τοιμεντένιους τείχους της πράσινης ζώνης, ο Πολ. Μπρέμερ, ο επικεφαλής της ΣΠΑ, προεδρεύει μάλλον από την Ουάσινγκτον παρά από τον

Τίγρη, μακριά από την πολιτική προγραμματική του Ιράκ και απορροφημένος από τους δικούς του γραφειοκρατικούς εμφυλίους πολέμους...

Σε μια μόλις βδομάδα η ΣΠΑ θα εξαφανιστεί, υποτίθεται παραδίδοντας την εξουσία σε μια μεταβατική ιρακινή κυβέρνηση. Λίγοι θα λυπηθούν που θα φύγει. Μετά τις 30 Ιούνη, το Ιράκ θα έχει ξανά μια κυρίαρχη κυβέρνηση με τον Σεΐχη Γκαζί Άλ Γιασούέρ, ένα σουνίτη επιχειρηματία και φυλετικό ήγετη του βορείου Ιράκ ως Πρόεδρο και τον Ιγάντη Αλόσι, ένα πρώην μέλος του Μπάσαθ, σιίτη και για πολλά χρόνια εξόριστο ως Πρωθυπουργός. Οι περισσότερες αλλαγές θα είναι διακοσμητικές. Η νέα ιρακινή κυβέρνηση θα

έχει μόνο περιορισμένη εξουσία. Οι πιθανότητες να επιτύχει είναι πολύ περιορισμένες.

■ Χαριστική βολή

Μετά από το μεγάλο σαμποτάζ που έπληξε καίρια την ιρακινή πετρελαιοβιομηχανία την προηγούμενη βδομάδα (κατεβάζοντας κάτω από το μισό την ιρακινή παραγωγή), άλλη μια επίθεση σε κύριο αγωγό, που μεταφέρει πετρέλαιο από το βορρά στον τερματικό σταθμό της Βασόρας στον Περσικό Κόλπο, αποτέλεσε τη χαριστική βολή. Κι αυτό γιατί οι ιρακινοί μηχανικοί μόλις είχαν τελειώσει τις εργασίες για τη χρησιμοποίηση αυτού του αγωγού, αφού ένας ακόμη άλλος είχε χτυπηθεί δύο μέρες πριν. «Εξαιτίας των καταστροφών σ' αυτούς τους δύο πετρελαιαγωγώς, η άντληση πετρελαίου στον τερματικό σταθμό της Βασόρας σταμάτησε εντελώς». Αυτά δήλωσε ο εκπρόσωπος της κρατικής εταιρίας πετρελαίου, συμπληρώνοντας ότι εξαιτίας του σαμποτάζ οι εξαγωγές πάγωσαν.

Οσο το Ιράκ προχωρά στην «ανεξαρτησία», τόσο περισσότερα προβλήματα έχουν να αντιμετωπίσουν οι κατακτητές και τα τοπικά τους.

μια αποτελεσματική ένοπλη δύναμη. Θα πρέπει να στηρίζεται στους 138.000 αμερικανούς στρατιώτες και στους στρατιώτες από ελάχιστους υποστριχτές συμμόχους τους, όπως η Βρετανία, η Πολωνία και η Ουκρανία. Θα πρέπει επίσης να εξαρτάται κατά πολύ από τα χρήματα των ΗΠΑ, επειδή οι ιρακινές εξαγωγές πετρελαίου έχουν χτυπηθεί από το σαμποτάζ.

Η προτεραιότητα του Λευκού Οίκου μέχρι τις αμερικανικές προεδρικές εκλογές του Νοέμβρη, είναι να σταματήσει τα άσχημα

νέα από το Ιράκ να κυριαρχούν στα βραδινά τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων ή τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Ο βασικός τρόπος για να το πετύχει αυτό είναι να προφασίζεται ότι ένα ανεξάρτητο Ιράκ δημιουργείται, που μπορεί να διεξάγει τους δικούς του πλέμους. Το πρόβλημα είναι ότι μια τέτοια εικόνα απλά δεν είναι αληθινή. Η βάση της νέας κυβέρνησης είναι πολύ μικρή. Τα ηγετικά της πρόσωπα είναι πρώην εξόριστοι. Δεν έχουν την αναγκαία νομιμοποίηση να εγκαθιδρύσουν δυνάμεις ασφαλείας ικανές για την αποκάταση της τάξης...

Ουμως η αντίσταση στην κατοχή ολοένα και δυναμώνει. Κατά τη διάρκεια των εξεγέρσεων του Απρίλη, οι ΗΠΑ βρόκαν τόσο αδύναμη την πολιτική τους θέση στο Ιράκ που δεν τόλμησαν να χρησιμοποιήσουν την αναμφισβίτη στρατιωτική τους δύναμη υπό το φόβο της πρόκλησης γενικής εξέγερσης. Οι στασιαστές σήμερα έχουν την δική τους πρωτεύουσα στη Φαλούτζα, μόλις 30 μίλια από την Βαγδάτη. Ακόμα κι ο δρόμος προς το αεροδρόμιο είναι ανασφαλής από τις σχεδόν καθημερινές ενέδρες. Οι Αμερικανοί μπορούν μόνο να εμφανίζονται στους δρόμους της Βαγδάτης μέσα στα τεθωρακισμένα κούβοι τους.

Η αποστολή της κυβέρνησης του κ. Αλάουι θα αποδειχτεί σήμουρα πολύ μεγάλη. «Η πολιτική της αμερικανικής κυβέρνησης είναι μια, αυτή της υποχώρησης, και μια υποχώρηση κάτω από πυρά είναι τρομακτικά δύσκολη να επιτευχθεί», δήλωσε ένας Ιρακινός υπουργός. Ο Λευκός Οίκος θέλει να κερδίσει τις προεδρικές εκλογές δείχνοντας ότι έχει το Ιράκ κάτω από τον έλεγχό του, όμως υπάρχουν πολλοί εχθροί του εδώ στο Ιράκ, που σκοτεύουν να αποδείξουν το αντίθετο. Ενα αιματηρό καλοκαίρι είναι πιθανό να το διαδεχτεί ένα ακόμα πιο αιματηρό φθινόπωρο».

Ασπονδοί

«Οι άνθρωποι μας περιμένουν από το αραβικό έθνος να δράσει σύμφωνα με τη λογική υποστήριξης των Παλαιστίνων και όχι τη λογική της «ασφάλειας». Αυτός δεν είναι ένας αποδεκτός τρόπος να επέμβουν και να αντιμετωπίσουν ένα λαό που υπερασπίζεται την πατρίδα του. Οι αναφορές (Σ.Σ. στην ασφάλεια) κάνουν τα πρόγματα να μοιάζουν σαν το πρόβλημα να είναι ο Παλαιστινιακός λαός κι όχι η κατοχή».

Μ' αυτά τα λόγια 10 Παλαιστινιακές οργανώσεις (από την Χαμάς, τη Τζιχάντ, το Λαϊκό και το Δημοκρατικό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης μέχρι ένα τμήμα της Φατάχ) απάντησαν με κοινή ανακοίνωσή τους από τη γραφεία τους στη Συρία, στην πρόταση της Αιγύπτου και της Ιορδανίας να αναλάβουν ρόλο στην «ασφάλεια» της Λωρίδας της Γάζας

και της Δυτικής Οχθής, αντίστοιχα, στελνόντας «ειδικούς» για να εκπαιδεύσουν τις παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας. Μια πρόταση που δεν

δικοί» από την Αίγυπτο και την Ιορδανία στην Παλαιστίνη.

Αν και μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ο Αραφάτ δεν έχει προβεί σε δηλώσεις, ο Παλαιστινιακός υπουργός Χακάμ Μπαλάσι δήλωσε ότι ο Αραφάτ υποστήριξε αρχικά το αιγυπτιακό σχέδιο με την προϋπόθεση ολοκληρωτικής αποχώρησης των ισραηλινών στρατευμάτων από τη Λωρίδα της Γάζας, ενώ η Φατάχ με επισήμη ανακοίνωσή της διέψευσε τη συμμετοχή της στο

κοινό ανακοίνωσή της στην Ιορδανία στην Παλαιστίνη. Αντιθέτως, οι ισραηλινές στρατεύσεις διέψευσαν τη συμμετοχή της στο

Γάζας οι Σιωνιστές) αλλά να τιθασέουσαν τους «άτακτους» και να συμβάλουν στον τερματισμό της Αντίστασης. Για μια ακόμα φορά οι «άστονδοι φίλοι» του Παλαιστινιακού λαού ανέλαβαν πρόθυμα το ρόλο του χωροφύλακα. Στόχος τους δεν είναι ο τερματισμός της ισραηλινής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη (που θα συνεχίσει να υπάρχει ακόμα και αν αποχωρήσουν από τη Λωρίδα της

■ Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις κατά του τείχους

Με δακρυγόνα και πολύ ξύλο αντιμετώπισαν για μια ακόμα φορά τα ισραηλινά στρατεύματα πάνω από 1000 Παλαιστινιούς και ξένους ακτιβιστές στο χωριό Αλ-Ζαουγία την περασμένη Δευτέρα, που διαδήλωναν κατά τους τείχους ασφαλείας που χτίζουν οι Σιωνιστές. Αν και η διαδήλωση ήταν ειρηνική, ο ισραηλινός στρατός επιτέθηκε στους διαδηλωτές, χρησιμοποιώντας όχι μόνο δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες αλλά και προγραπτικά πυρά, τραυματίζοντας 86 άτομα.

Μπορεί η «διεθνής κοινή γνώμη» να σφυρίζει αδιάφορα για το τείχος της ντροπής που θα μετατρέψει σε γκέτο τη Δυτική Οχθή, ο Παλαιστινιακός λαός όμως συνεχίζει να αντιστέκεται με κάθε τρόπο. Δείχνοντας έτοι μέν πρόκειται να υποταχτεί όσο συνεχίζεται η σιωνιστική κατοχή αλλά ούτε και πρόκειται να συναινέσει στη δημιουργία ενός κράτους-γκέτο που σχεδιάζουν οι εχ

Και πάλι: στο δρόμο

Ο νέος τρομονόμος είναι πλέον νόμος του ελληνικού κράτους. Με συνοπτικές διαδικασίες στη Βουλή. Με το ΠΑΣΟΚ κομμένο στα δύο να πηγαίνει πλειοψηφικά προς την καταψήφιση και μειοψηφικά προς τη «βελτίωση» (δικό τους δημιούργημα είναι κι ας λέει ο Πετσάλνικος ότι ο Παπαληγούρας το έκανε χειρότερο). Με τους αστοφιλελεύθερους σε ρόλο Πόντιου Πιλάτου: δεν συμφωνούμε, ζητάμε διάλογο, αλλά δεν κάνουμε και μεγάλη φασαρία. Ολοι δείχνουν να κατανοούν τις σκοπιμότητες που ανάγκασαν την κυβέρνηση να κάνει νόμο αυτό το έκτρωμα: θα τα βάλλουμε τώρα με τους Αμερικάνους και μάλιστα παραμονές της Ολυμπιάδας:

Την ουσία αυτού του νόμου τη γνωρίζουμε πλέον όλοι. Ποινικοποιείται το ίδιο το αντικαπιταλιστικό φρόνημα, έστω και αν δεν συνοδεύεται από καμιά παράνομη πράξη. Ποινικοποιούνται σε μορφή κακουργήματος απλά πλημμελήματα, όπως η παρακώλυση συγκοινωνιών. Γι' αυτό και μπορούμε να καταλάβουμε το στόχο. Δεν είναι οι οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας, αλλά συνολικά ο «εσωτερικός εχθρός». Γιατί οι ένοπλες οργανώσεις δεν στήνουν μπλόκα στους εθνικούς δρόμους ούτε πετροβιολούν ξένες πρεσβείες. Αυτά τα κάνουν απλοί διαδηλωτές και αγωνιζόμενοι αγρότες.

Γράφαμε την προπογούμενη εβδομάδα ότι την απάντηση πρέπει να τη δώσουμε στο δρόμο. Τίποτα δεν αλλάζει σ' αυτή την προτροπή, ακόμα και τώρα που ο νόμος ψηφίστηκε και η σεμνή κοινοβουλευτική τελετή έλαβε τέλος. Στον αγώνα ενάντια στον τρομονόμο δεν πρέπει να συρθούμε πίσω από τους αστοφιλελεύθερους, αλλά πρέπει να τραβήξουμε μπροστά και να τους χρησιμοποιήσουμε ως βοηθητική δύναμη, για να ταρακουνήσουμε συνειδήσεις.

Τί σημαίνει να τραβήξουμε μπροστά; Δυο πράγματα. Πρώτο, να μη τρομοκρατηθούμε. Γιατί αυτό το νομικό πλαισίο παίζει και το ρόλο ψυχολογικού όπλου. Θέλει να τρομάξει, να απειλήσει, να καθηλώσει, να αδρανοποιήσει. Δεύτερο, να φροντίσουμε για την ανάπτυξη σιγώνων μαχητικών, συγκρουσιακών, βίαιων εκεί που χρειάζεται. Αγώνων που θα βγάζουν στο δρόμο ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις και όχι μόνο κάποιες μικρές μειοψηφίες. Γιατί οι μικρές μειοψηφίες καταστέλλονται με παραδειγματικό τρόπο, ενώ οι ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις δεν μπορούν να κατασταλλούν με τον ίδιο τρόπο. Και αν το κράτος το δοκιμάσει, τότε βγάζει ακόμα πιο πλατιές μάζες στο δρόμο.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, πανικός. Το μέτωπο ενάντια στο αστικό κράτος, αλλά και στους εραστές της αστικής νομιμότητας πρέπει να είναι πάντοτε ανοιχτό. Γιατί ειδικά οι τελευταίοι, στο όνομα της «μαζικοποίησης» και της «προοπτικής» είναι πάντα πρόθυμοι να δράσουν υπονομευτικά σε κάθε αγωνιστικό σκίρτημα. Καμιά κοινωνία σάπια, κοινωνικά άδικη, πνιγμένη στις αντιθέσεις δεν σώθηκε από έκτακτα νομοθετικά καθεστώτα.

■ Συνοπτικά

Με συνοπτικές διαδικασίες προχωρά-
ει η κυβέρνηση στην ψήφιση του εφιαλτι-
κού νέου τρομονόμου. Τόσο συνοπτικές
που δεν τηρεί ούτε καν τα προσχήματα στη
διεκπεραίωση, για τυπικούς έστω λόγους,
του θεσμικού διαλόγου που προβλέπε-
ται από το Σύνταγμα. Ετσι, κάλεσε τους
διάφορους φορείς να προσέλθουν και να
εκδέσουν τις απόψεις τους στην αρμόδια
κοινοβουλευτική επιτροπή μόλις μια μέρα
πριν τη συνεδρίαση της επιτροπής και χω-
ρίς οι φορείς να έχουν πάρει καν το κεί-
μενο του νομοσχέδιου (πόσο μάλλον να
προλάβουν να το μελετήσουν). Ετσι, από
όλους τους φορείς που προσκλήθηκαν
ανταποκρίθηκε μόνο ο πρόεδρος του Δι-
κηγορικού Συλλόγου Αθήνας Δ. Παξινός,
ο οποίος διευκρίνισε ότι κατέθεσε προ-
σωπικές απόψεις, γιατί δεν υπήρχε χρό-
νος για να συγκληθεί και να προβεί σε ου-
σιαστική συζήτηση το ΔΣ του Συλλόγου.
Και οι προσωπικές απόψεις του (δεξιού)
Παξινού, πάντως, ήταν άκρως επικριτικές
για τον τρομονόμο.

■ Θουκυδίδεια

Την πλήρωσε τελικά ο Θουκυδίδης. Ενα μικρό απόσπασμα που είχε βάλει στο προοίμιο του Ευρωσυντάγματος ο Ζισκάρ ντ' Εσέν, γνωστός αρχαιολάτρης, πήρε την άγουσα για τον κάλαδο των αχρίστων. Διότι στη δουκυδίδεια ρήση γινόταν λόγος για την αρχή της πλειοψηφίας στη λειτουργία της δημοκρατίας. Θεωρήθηκε, λοιπόν, ότι αυτό δια μπορούσε να δεωρθείν αρχή της αρχής του νετο. Επειδή, λοιπόν, όπως ειπώθηκε, η Ευρωπαϊκή Ένωση εκτός από μια δημοκρατική οντότητα είναι και μια διακρατική συμμαχία ισότιμων κρατών, δεν μπορεί να γίνεται λόγος για την αρχή της πλειοψηφίας. Ούτε καν στο προοίμιο. Ούτε καν για ιστορικοφιλολογικούς λόγους.

Τί σημαίνει αυτό; Απλούστατα, ότι η ΕΕ δεν είναι ένα υπερκράτος, που καταργεί τα εθνικά (καπιταλιστικά) σύνορα στην Ευρώπη, αλλά είναι μια συμμαχία κρατών. Ο Θουκυδίδης, βέβαια, δεν είχε τίποτα τέτοιο στο μυαλό του, όταν κατέγραφε τον τρόπο λειτουργίας της αθηναϊκής δουλοκτητικής δημοκρατίας, όμως εκείνοι που έχουν καεί στο χυλό φυσάνε και το γιαούρτι, οπότε την πλήρωσε (και) ο Θου-

κυδίδης

■ Απατεώνας

Σαν κοινός απατεώνας αρδρογράφησε στο «Βήμα της Κυριακής» ο Ευάγγελος Βενιζέλος. Θέλοντας να υποστηρίξει τα Ευρωπαϊκά Σύνταγμα ως μεγάλο θίμο στην κατεύθυνση της ευρωπαϊκής ενοποίησης, επικαλέστηκε την ιδιότητα του συνταγματολόγου για να πει ότι η συνταγματική θεωρία «καλείται να ξεπεράσει ιδεολογικές και εννοιολογικές αγγυλώσεις» προκειμένου να επεξεργαστεί θεωρητικά έναν νέο τύπο Συντάγματος που πρότεινε να χαρακτηριστεί «διακυβερνητικό Σύνταγμα». Ομως, ακόμα και οι φοιτητές της Νομικής που πολυτέροχοντας σε εποικιακές

οποίο οι πολίτες του θα έχουν καλύτερη
ζωή και περισσότερα δικαιώματα.

■ Επικυρίαρχοι

Παπαγαλάκι της αμερικανικής πρεσβείας ο Alexis Παπαχελάς, ανέλαβε να μας ενημερώσει από τις στήλες του «Βήματος της Κυριακής» (20.6.04), ότι οι Αμερικανοί απειλούν ακόμα και τώρα με μποϊκοτάζ των Ολυμπιακών Αγώνων, αν δεν ικανοποιηθούν κάποιες ακόμα απαιτήσεις τους στον τομέα της «ασφάλειας». Οπως μας πληροφορεί ο Alexis, ο Μίλερ επισκέπτεται συχνότατα το υπουργείο Μητάσων και Καταστολής και εξαπολύει συνεχώς απειλές για μποϊκοτάζ «αν δεν γίνουν τα Α, Β, Γ βήματα».

Το δημοσίευμα έχει γίνει σε συνενόρωση με την κυβέρνηση και έχει σαν στόχο να προετοιμάσει το κλίμα για την αποδοχή του ρόλου των επικυριάρχων που έχουν επιλέξει για τον εαυτό τους και έχουν επιβάλει οι Αμερικάνοι. Οι πράκτορές τους θα αλωνίζουν στην Αδήνα, οι μπράβοι τους θα κυκλοφορούν ένοπλοι και η κυ-

■ Κατοικίδια γενύκια

Αποκήρυξαν τη δικτατορία του προλεταριάτου από το πρόγραμμά τους. Πήραν μια καθαρά ευρωκομμουνιστική θέση έναντι της ΕΕ. Ασχολήθηκαν επί μήνες με την προεκλογική τους εκπρατεία και τίποτ' άλλο. Και όμως, οι δύο βασικές πολιτικές δυνάμεις του γαλλικού τροτσιστικού ρεύματος (LO και LCR) στην από κοινού κάδοδό τους στις ευρωεκλογές συγκέντρωσαν μόνο 2,5%, έναντι του 5% που είχαν πάρει στις περιφερειακές εκλογές τον περασμένο Μάρτη και πάνω από 10% που είχαν πάρει στις προεδρικές εκλογές του 2002. Το να προσκυνάς την αστική νομιμότητα δεν είναι αρκετό. φίλατοι.

δα επιβάλει ένα καθεστώς «έκτακτης κατάστασης». Επειδή, λοιπόν, δεν είμαστε συνηδισμένοι σε τέτοια πράγματα, επειδή δεν μπορούμε τόσο εύκολα να δεχτούμε να γίνει η Αδήνα Νέα Υόρκη, τα παπαγαλάκια μας ετοιμάζουν βάζοντάς μας το δίλημμα: τί να κάνουμε, να διακινδυνέψουμε ένα μποϊκοτάζ από τους Αμερικάνους ή να πάρουμε τα μέτρα που αυτοί δέλουν;

■ Κουλουβάχατα

Τρεις όρους δέτει ο Αλ. Αλαβάνος (συνέντευξη στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» 20.6.04) για να διεκδικήσει την προεδρία του ΣΥΝ. Τρεις όρους, τον εξής ένα: να διαλυθούν οι τάσεις στο εσωτερικό του ΣΥΝ, γιατί δεν είναι δυνατόν να μοιράζεις σε φέουδα μια μονοκατοικία, όπως χαρακτηριστικά λέει. Η πλάκα είναι πως τόσα χρόνια όχι μόνο δεν τον ενοχλούσαν οι τάσεις, αλλά εξασφάλιζε και το ευρωβουλευτικό μέσω της τάσης του «αριστερού ρεύματος» στην οποία συμμετείχε. Άλλο όμως να είσαι εσωκομματική αντιπολίτευση και άλλο να διεκδικείς την αρχηγία. Στη δεύτερη περίπτωση δεν δέλεις με τίποτα να σου κάνουν οι άλλοι αυτά που τους έκανες εσύ πριν. Πάντως, δα ζήσουμε σπαρταριστές στιγμές στην πορεία προς το συνέδριο του ΣΥΝ. Προεδρικοί, ανανεωτικοί και παλιοί του «εσωτερικού» δα κατηγορούν το «αριστερό ρεύμα» για... σταλινισμό και οι τελευταίοι δα τους επιστρέφουν την κατηγορία.

■ Καβατζωμένος

Τα ονόματα που παιζουν από τώρα στο παιχνίδι της προεδρολογίας, το οποίο επίσημα δα ανοίξει το Μάρτη του 2005, μέχρι τότε δα έχουν καεί. Οποιος ή όποιοι δέλουν να κάψουν ένα όνομα το ρίχνουν στην πιάτσα από τώρα και το φθείρουν. Άλλοι πάλι δέλουν να παιζουν στο παιχνίδι και επειδή δεν έχουν άλλες δυνατότητες ρίχνουν μόνοι τους το όνομά τους, ελπίζοντας ότι δεν δα καεί μέχρι τότε (περίπτωση Κωνσταντόπουλου). Κάποια άλλα ονόματα, όμως, παραμένουν στο απυρόβλητο και δεν παιζουν καδόλου. Σας λέμε ένα απ' αυτά και δυμηδείτε το: Απόστολος Κακλαμάνης. Αν ο Καραμανής δέλει πρόεδρο που δα τηρήσει τους κανόνες του παιχνιδιού και δεν δα μπορεί να τον απορρίψει το ΠΑΣΟΚ, αυτόν δα προτείνει. Αν δα πάει ο Απόστολος; Αστεία λέτε, ρε παιδιά; Τρέχοντας δα πάει.

■ Γαργάρα

Διαβάσαμε στο «Πριν» (20.6.04) ανακοίνωση του ΜΕΡΑ, σύμφωνα με την οποία, «με την ψήφο τους οι ευρωπαϊκοί λαοί κατάφεραν ένα ισχυρό πολιτικό πλήγμα στις κυβερνήσεις του πολέμου και της κατεδάφισης κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Οι τάσεις αυτές εκφράστηκαν και με τη μαζική αποχή και τον αυξανόμενο ευρωπακτικισμό». Για σταδείτε, ρε παιδιά. Κι εκείνα που γράφετε μια βδομάδα πριν, ότι η αποχή ανάβει πράσινο φως στην ΕΕ, ότι αποτελεί σχέδιο των αστικών επιτελείων και ότι παιζει το παιχνίδι των καθεστωτικών φιλο-ΕΕ δυνάμεων, πού πήγαν; γαργάρα τα κάνατε; Κι αν εσείς προτιμήσατε να τα κάνετε γαργάρα, νομίζετε ότι τα ξεχάσαμε εμείς;

Καταλαβαίνετε πολύ καλά πως αυτή η συμπεριφορά μόνο με ένα τρόπο μπορεί να χαρακτηριστεί. Ως κλασική εκδήλωση πολιτικού λουμπεναριού, που απειλεί και δέτει ψευτοδιλήμματα, για να αποσπάσει καμιά ψήφο και την επαύριο της ψηφοφορίας, όταν όλα έχουν τελειώσει, σπεύδει να γλείψει εκείνους που μέχρι χτες έφτυνε. Εύγε!

■ Ανθύπατος

Στο ίδιο φύλλο του «Πριν» διαβάσαμε σχόλιο που αναφέρεται σε δημοσίευμα δεξιάς εφημερίδας (εμάς μας έχει διαφύγει), σύμφωνα με το οποίο ο Μίλερ μπούκαρε έξαλλος στο γραφείο του Μολυβιάτη και ούρλιαζε: «Ποιος είναι αυτός ο Στυλιανίδης (σ.σ. υφυπουργός Εξωτερικών) που παριστάνει το σκληρό και έχει κόψει τη χρηματοδότηση σε όλες τις μη κυβερνητικές οργανώσεις;».

Ο Μίλερ έχει μάθει να συμπεριφέρεται σαν ανδύπατος προς μια τοπική εξουσία την οποία διευθύνει και ελέγχει. Δεν μπορεί να καταλάβει ότι η κυβέρνηση άλλαξε και όπως κάνει κάθε διακινδυνήση που σέβεται τον εαυτό της, πρέπει να περάσει από κόσκινο όλες τις λεγόμενες ΜΚΟ, για να εγκατασταθούν σ' αυτές «γαλάζια» λαμένια στη δέση των «πράσινων». Η είδηση, όμως, δεν βρίσκεται στη συμπεριφορά του ανδύπατου προς τους υφισταμένους του, αλλά στο ρόλο που διαδραματίζουν οι περιβόλτες ΜΚΟ που χρηματοδοτούνται από το υπουργείο Εξωτερικών. Ρόλο ιμάντα προώθησης της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής.

Για μια συζήτηση που επιτέλους πρέπει να γίνει (κοινωνική εθελοδουλεία και επαναστατική μειοψηφία)

«Ενας λαός σκλαβώνεται μόνος του, κόβει τον ίδιο του το λαιμό όταν, έχοντας επιλέξει ανάμεσα στο να είναι υποτελής και στο να είναι ελεύθερος, εγκαταλείπει τις ελευθερίες και μπαίνει στο ζυγό, συναντώντας στην ίδια του τη δυστυχία ή μάλλον, προφανώς, καλωσορίζοντάς την»

Επιέν Λα Μποεσί, 1548¹

«Δεν υφίστασται πραγματοποίηση επιθυμία προσταγής δήλωσης τη σχετική επιθυμία υποταγής... Οι διαιρέμενες κοινωνίες δεν αφήνονται ν' αλλάξουν, η επιθυμία για εξουσία και η εθελοδουλεία δεν σταματούν ποτέ να πραγματοποιούνται»

Πιέρ Κλαστρ²

Υπάρχει ένα δίλημμα, εδώ και πολλές δεκαετίες, τόσο στην Αριστερά (από τη θεσμική έκφρασή της μέχρι την πιο ριζοσπαστική), όσο κι απ' τον αντεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο (κυρίως στα λεγόμενα «ελευθεριακά» κομμάτια του «χώρου» αυτού): η δράση της επαναστατικής μειοψηφίας μήπως καθηλώνει την κοινωνία σε ρόλο θεατή; Λέει η κοινωνία «θα κάτω κάτω να τους κοιτάω, μπράβο στα παιδιά, προχωράτε», όπως τονίζει ο Χρήστος Τσιγαρίδας; Μήπως η «ένοπλη μειοψηφική βία διεγερτικού χαρακτήρα» οδηγεί σε μια «σχέση ανάθεσης», σε μια «σάπια σχέση», στην οποία η κοινωνία περιμένει σε ρόλο θεατή από τους «λίγους κι εκλεκτούς» να δράσουν αντ' αυτής, όπως τονίζει ο Πέτρος Γιώτης.³

Είναι σαφές ότι τα ερωτήματα αυτά είναι εκ θεμελίων λαθαρέμενα. Η ίδια η ζωή μας μιλά, μας δίνει τις απαντήσεις, αλλά οι παρωπίδες και οι δογματισμοί (εν προκειμένω η πρωτοποίηση του «γίγαντα λαού» και της αερίου «αντιστεκόμενης κοινωνίας») μας κρατούν κουφούς. Η πραγματικότητα είναι φωτεινή, αλλά όχι για τους αόμματους.

Είναι τουλάχιστον γελοίο να κατηγορείται η αποφασισμένη και αποφασιστική επαναστατική μειοψηφία για το ρόλο του θεατή που έχει επιλέξει η συντριπτική (ας μη γελιόμαστε) πλειοψηφία της κοινωνίας. Γιατί είναι επιλογή συνειδητή ΚΑΙ η εθελοδουλεία. Γιατί, το λογικό ον (ο άνθρωπος, δηλαδή) στρεβλώνει συνειδητά την ανθρωπινότητά του, γίνεται συνειδητά δούλος στις κοινωνικές σχέσεις που το ίδιο παράγει (ή δέχεται ή συντηρεί ή υπομένει)... Αν ψάξει κανείς για ελαφρυντικά, θα βρει χιλιάδες για να αθωώσει τη «σιωπηρή πλειοψηφία», τους έντιμους και φιλήσυχους πολίτες. Ετοί μόνως θα ακυρωθεί η Ατομική Ευθύνη, αυτή η ευλογία της φύσης, που φαντάζει για κατάρτηση στην ίδια την προστασία του λαού τους μονάχα για την πίστη του απέναντι στο νόμο. Η αγάπη για το νόμο-ο φόβος της ελευθερίας-κάνει τον καθένα απ' τους υπηκόους συνεργό του πρύγκητα.

Συνεχίζει ο Πιέρ Κλαστρ, σχετικά με την «πλειοψηφία»: «Δεν υπάρχει μια αντίρροπη στάση της ποράβασης του νόμου. Ο λαός δίνει την εξουσία του, την οποία ανταλάσσει με Αρτο και Θέαμα. Λικνίζεται στους ρυθμούς του Shake it και στενοχωρίεται με την τρίτη θέση του Ρουβά, έχει απόδυτη εμπιστοσύνη στους παπάδες, τους μπάτσους, τους στρατιωτικούς⁵, νιώθει μια μόνιμη εθνική υπερηφάνεια, είναι μέχρις εσχάτων πατριώτης, πιστεύει σε διαποτίσιες τις κοινωνικές σχέσεις. Ο έντιμος και φιλήσυχος αρκείται στις μικροεξουσίες που τυχόν έχει, αρκείται στο καρότο αγνοώντας το μαστίγιο. Κι όμως, δεν υπάρχει καμιά «σχέση ανάθεσης» ανάμεσα στο λαό και στους επαναστάτες. Αντίθετα, υπάρχει καφέστε σαφέστη σημασία στην παραποτήση του λαού πρέπει να είναι αδιάλλακτη και αξιοπρέπειας. Η επαναστατική βία θα πρέπει να είναι αδιάλλακτη και αξιοπρέπειας με όλες τις εφαρμογές της και σ' όλες τις εκδηλώσεις της. Γι' αυτόν, θητικό είναι ό, τι συντελεί στο θρίαμβο της επανάστασης, ό, τι τον εμποδίζει, είναι ανιθήκο».⁶

Πολλοί θα μιλήσουν για ακραίο απομονωτισμό. Εστω. Ομως, καλοδεχούμενη η ζωή με όσα φέρνει, καλοδεχούμενη και η μοναξία της αξιοπρέπειας. Η επαναστατική βία θα πρέπει να είναι αδιάλλακτη και αξιοπρέπειας με όλες τις εφαρμογές της και σ' όλες τις εκδηλώσεις της. Σημειώσεις:

1. Επιέν Λα Μποεσί: «Πραγματεία περί εθελοδουλείας», εκδ. Πανοπτικόν

2. Πιέρ Κλαστρ: «Ελευθερία, Δυστυχία, Ακατανόμαστο», επίμετρο στην «Πραγματεία»

3. Κόντρα 12/6/04, Π. Γιώτης «Για μια συζήτηση που πρέπει να γίνει»

4. Το Βήμα 13/6/04, Ρ. Σωμερίτης «Λευκά κελιά ή προταγάνδα;»

5. Ερευνα του ευρωβαρόμετρου, δημοσιευμένη στην ΕλευθεροΤΡΥΠΙΔΑ

6. Σεργκέι Νετσάγιεφ «Η κατήχηση του Επαναστάτη»

■ **Εκδήλωση της «Παρέμβασης» στην Καλαμάτα**

Πλατύ μέτωπο ενάντια στην κρατική

Την Παρασκευή 15 Ιούνη έγινε στην Καλαμάτα, στο αμφιθέατρο της Νομαρχίας, πολιτική εκδήλωση της «Παρέμβασης για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και ενάντια στην κρατική τρομοκρατία με θέματα:

1. Δίκη για τον ΕΛΑ
2. Συνθήκες κράτησης των πολιτικών κρατούμενων - Λευκά κελιά
3. Διώξεις οιγωνιστών κατ' επιτογή.

Την εκδήλωση άνοιξε ο **Κώστας Πανουσόπουλος** από την «Παρέμβαση» που αναφέρθηκε στην τρομοκρατία, στο ρόλο των Αμερικανών, στην ειδική αποστολή των ΜΜΕ, στην έλλειψη αντίστασης από την αριστερά και την προοδευτική διανόηση, στις δύο δίκες, αυτή για την υπόθεση της 17N, που έκλεισε με πρωτοφανείς αποφάσεις και αυτή για την υπόθεση του ΕΛΑ, που συνεχίζεται, καθώς και στην εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων μέσω της απομόνωσής τους στα ελληνικά λευκά κελιά. Η «Παρέμβαση» -τόνισε ο ομιλητής- από αύριο κιόλας θα ξεκινήσει ένα διάλογο για τη δημιουργία ενός πλατιού μετώπου που θα αντισταθεί σ' αυτή τη λαϊλαπτα, στο οποίο όλοι χωράμε και κανένας δεν περισσεύει.

Ο **Αρης Κωνσταντάκης**, συνήγορος υπεράσπισης της Ειρήνης Αθανασάκη, αναφέρθηκε στα όσα έγιναν και εξακολουθούν να γίνονται στη δίκη για τον ΕΛΑ, την οποία χαρακτήρισε ως δεύτερο μέρος στην προσπάθεια εκκαθάρισης λογαριασμών από το κράτος. Αναφέρθηκε στα πρωτοφανή δόγματα ότι στα θέματα ασφάλειας είναι επιτρεπτός ο λελογισμένος περιορισμός δικαιωμάτων και ελευθεριών (περιλαμβάνεται στο παραπεμπτικό βούλευμα) και ότι στα ζητήματα της τρομοκρατίας ο νομοθέτης μπορεί να νομοθετεί και πέραν των συνταγματικών ορίων (περιλαμβάνεται σε παρεμπίπτουσα απόφαση του δικαστήριου). Αυτό που βιώνουμε είναι το νέο μοντέλο δίκης για τους ενοχλητικούς. Θα

το αφήσουμε να περάσει έτσι; Έθεσε το καίριο ερώτημα ο Α. Κωνσταντάκης, για να δώσει αμέσως τη δική του απάντηση: Χρειάζονται συντομενές ενέργειες που θα δηλώνουν ότι είμαστε παρόντες και ότι θα δώσουμε τη μάχη για να μην περάσει το σχέδιο κατάλυσης των δικαιωμάτων.

Ο **Γιάννης Σερίφης** αναφέρθηκε στο κοινωνικό τοπίο εκτιμώντας ότι ο κόσμος ξέρει, αλλά δεν κινείται. Καθήκον μας -είπε- είναι να αναπτύξουμε ένα κίνημα αλληλεγγύης με τελικό στόχο την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων. Να μην τα λέμε μεταξύ μας, αλλά να πάμε στον κόσμο.

Ο **Γιάννης Ραχιώτης** είπε πως οι πολιτικές δίκες δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά, αλλά ποινικές εκφράσεις των πολιτικών ασφάλειας, που ονομάζονται «αντιτρομοκρατική» πολιτική. Αυτός ο πόλεμος είναι ο πόλεμος κατά του αντιπάλου, του όποιου αντιπάλου των ελίτ της παγκοσμιοποίησης. Επισήμανε και αυτός την υστέρηση της αριστεράς και της προοδευτικής διανόησης, εκτίμησε ότι ζούμε έκτακτες καταστάσεις με κοινοβουλευτικό μανδύα και σημείωσε με έμφαση ότι το κίνημα αντίστασης χρειάζεται να δράσει πρακτικά και με φαντασία, αποφεύγοντας το κλείσιμο σ' ένα στενό κύκλο.

Ο **Κώστας Παπαδάκης** αναφέρθηκε εκτενώς στις διατάξεις του νέου τρομονόμου, κάνοντας μια εισήγηση στη βάση της εξαντλητικής ανάλυσης που παρουσίασε με άρθρο του στο προηγούμενο φύλλο της «Κ».

Ακολούθησε συζήτηση η οποία ήταν αρκετές φορές έντονη και έτεινε στη διερεύνηση του «διά ταύτα» που επιβάλλει η πιεστική πραγματικότητα της τρομοεκστρατείας. Παρεμβάσεις στη συζήτηση έκαναν ο **Βαγγέλης Πισσίας** και ο «δικός μας» **Πέτρος Γιώτης**. Αξίζει να σημειωθεί η ιδιαίτερη προβολή που είχε η εκδήλωση, πριν και μετά την πραγματοποίηση της, από τα τοπικά ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά.

■ **«Ανοιχτοί οι φάκελοι της τρομοκρατίας», δηλώνει ο Βουλγαράκης**

Στις προσταγές των

Ιδιάιτερη αίσθηση προκάλεσε η δήλωση Βουλγαράκη, ότι οι φάκελοι της τρομοκρατίας δεν έχουν κλείσει και ότι «έχει εξαρθρωθεί ο εκτελεστικός βραχίονας της 17N, αλλά υπάρχουν ακόμη αθέατες πλευρές που πρέπει να φωτιστούν». Προκάλεσε αίσθηση για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί η προηγούμενη κυβέρνηση και οι υπεύθυνοι των διωκτικών μηχανισμών επιτάρονταν ότι εκκαθάρισαν πλήρως την υπόθεση 17N, από την οποία ο Βουλγαράκης είναι γενικά μετρημένος πολιτικός και δεν κάνει δηλώσεις για την πλάκα ή για εντυπωσιασμό, μπορούμε να συμπεράνουμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι μέσω αυτού μίλησαν οι Αμερικανοί.

ακούσαμε τον ανθύπατο Μίλερ να εκφράζει τη συμφωνία του με τη δήλωση του υπουργού. Επειδή ο Βουλγαράκης είναι γενικά μετρημένος πολιτικός και δεν κάνει δηλώσεις για την πλάκα ή για εντυπωσιασμό, μπορούμε να συμπεράνουμε με απόλυτη βεβαιότητα ότι μέσω αυτού μίλησαν οι Αμερικανοί.

Η κυβέρνηση της ΝΔ δίνει «γην και ύδωρ» στους Αμερικανούς και προσταρμόζει την «αντιτρομοκρατική» πολιτική σύμφωνα με τις απαιτήσεις τους, υπό την απειλή του μποϊκοταρίσματος των οργών, που εκστομίζει συνεχώς ο Μίλερ επισκεπτόμενος συχνά-πυκνά το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, όπως ο ίδιος ο φιλοκυβερνητικός τύπος έχει γράψει.

Είναι γνωστό ότι οι Αμερικανοί έχουν λίστες με ονόματα των οποία θεωρούν ως «εμπλακέντα με την τρομοκρατία» στα διεθνή και ειδικά στα αμερικανικά ΜΜΕ.

Οι αρχικές απορίες απαντήθηκαν μια μέρα μετά, όταν

συγκεκριμένων ανθρώπων. Υπανιγμός «φωτογραφικού» τύπου έγιναν ακόμα και στη δίκη για την υπόθεση της 17N, από αναπληρωματικό μέλος του δικαστήριου. Οι ίδιοι υπανιγμοί διαπιστώνονται ανοιχτά από γνωστό ακροδεξιό μεγαλοδικηγόρο στους διαδρόμους του δικαστήριου που δικάζει την υπόθεση του ΕΛΑ.

Ποιος μας λέει, λοιπόν, ότι στα «ευρήματα» από τις γιάφκες της 17N δεν θα «ανακαλυφθούν» και μερικά ακόμα αποτυπώματα που θα ανήκουν σε ανθρώπους που θα έχουν υποδειχτεί οι Αμερικανοί;

Θυμίζουμε την περίπτωση του Κώστα Αθραμβίδη, που τον συνέλαβε η Αντιτρομοκρατική και τον άφησαν ελεύθερο ανακριτής και εισαγγελέας, συμφωνώντας ότι οι ισχυρισμοί για ύπαρξη αποτυπώματος τους σε βιβλίο που βρέθηκε σε γιάφκα της 17N δεν συνιστάνει αποχρώσα ένδειξη σε βάρος του. Ενώ, λοιπόν, η ανάκριση έχει κλείσει εδώ και ένα χρόνο, δεν έχει εκ-

δοθεί απολλακτικό βούλευμα και ο Κ. Αθραμβίδης εξακολουθεί να παραμένει όμηρος, ενώ εκπρόσωπος της εισαγγελίας δηλώνει ότι δεν εκδίδεται βούλευμα γιατί ακόμα συνεχίζεται η έρευνα των πειστηρίων που βρέθηκαν στη γιάφκα της 17N.

Με τις δηλώσεις Βουλγαράκη και την επίνευση του Μίλερ έγινε φανερό ότι επιδιώκεται ο υπό ομηρία κόσμος να διευρυνθεί πολύ πέραν του Κ. Αθραμβίδη και όσων άλλων κατά καιρούς έχουν υποδειχτεί τα παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας», κατά διαταγή των αφεντικών τους. Σε ομηρία μπαίνει ολόκληρος ο αντικαθεστωτικός πολιτικός χώρος. Ή μάλλον επιδιώκεται να μπει. Και δεν πρέπει να μπει, συμπληρώνουμε. Στις απειλές που εκτοξεύονται αφελουμενά απαντήσουμε με έμπρακτα, δυναμικώντας τον αντικαθεστωτικό πολιτικό αγώνα. Οσες σκευωρίες και αν στήσουν, δεν θα επιτρέψουμε να τους περάσουμε.

■ **Διημερίδα στο Δικηγορικό Σύλλογο**

«Ασφάλεια και ελευθερία στην εποχή της αντιτρομοκρατικής

Μια πολύ σημαντική διημερίδα έγινε στην αίθουσα του ΔΣΑ την περασμένη Τετάρτη και Πέμπτη. Τη διημερίδα οργάνωσε η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων Μελών του ΔΣΑ υπό τον γενικό τίτλο «Ασφάλεια και Ελευθερία στην εποχή της Αντιτρομοκρατικής Εκστρατείας (με αφορμή τις πολιτικές δίκες)».

Στο νέο τρομονόμο (θέση ιδιαίτερα σημαντική, αν αναλογιστούμε ότι ο Δ. Παξινός ανήκει πολιτικά στο συντηρητικό χώρο). Ακολούθησαν με τη σειρά οι εισήγησης:

Μαρία Καϊάφα-Γκυπτάντη (καθηγήτρια του Ποινικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του ΑΠΘ): Το σχέδιο του Ευρωσυντάγματος και το Ποινικό Δίκαιο (πρόταση της ασφάλειας εναντί της ελευθερίας).

Φοίβος Ιωαννίδης (τέως βουλευτής, νομικός): Διεθνοποίηση της καταστολής: ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και συμφωνίες έκδοσης.

Αλκης Ρήγος (καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας στο Πάντειο): Δημοκρατίας Μπελαντής (διδάκτορας Νομικής, δικηγόρος): Παραβιάσεις των δικαιωμάτων των κατηγορούμενων στις πολιτικές δίκες.

Κώστας Παπαδάκης (δικηγόρος): Η ελληνική αντιτρομοκρατική νομοθεσία και η ενσωμ

ΚΟΝΤΡΑ

1. Εκδοση όχι μόνο καταδίκων ή υποδίκων, αλλά απλών υπόπτων

Η κυριότερη κατά την γνώμη μου ανελεύθερη ρύθμιση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι ότι επιτρέπει την έκδοση κάποιου πολίτη από μία χώρα σε άλλη χώρας να προϋπάρχει εναντίον του καταδικαστική απόφαση ή ποινή η οποία πρέπει να εκτελεστεί αλλά ακόμα χωρίς να του έχει ακόμα ασκηθεί ποινική δίωξη. Συγκεκριμένα, η έννοια του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης όπως ορίζεται από το νόμο είναι η αικόλουθη: Το ευρωπαϊκό εντάλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους-μελούς της Ε.Ε. που εκδίδεται με σκοπό την σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου το οποίο βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους-μελούς της Ε.Ε. εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας α) προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφάλειας τα οποία στερούν την ελευθερία.

Είναι λοιπόν προφανές ότι δεν τίθεται καν ως προσπαταύμενο η προηγούμενη άσκηση ποινικής δίωξης προκειμένου κάποιος να συλληφθεί και να εκδοθεί και γ' αυτό το λόγο αναφέρεται σε πληθώρα σχολιαστικών άρθρων ότι με το νομοθέτημα αυτό επιτρέπεται και η έκδοση απλών υπόπτων σε αντίθεση με τις μέχρι τώρα αρχές του ισχύοντος δικαίου έκδοσης κατά το οποίο η έκδοση επιτρέπεται μόνο όταν υπάρχει καταδικαστική απόφαση ή έχει ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον εκείνου που εκδίδεται. Εχουμε συνεπώς μια πάρα πολύ μεγάλη υποχώρηση στο πεδίο των εγγυήσεων της προσωπικής ελευθερίας με τις διατάξεις του νομοθετήματος αυτού.

2. Σύλληψη χωρίς επαρκή αιτιολογία

Στο περιεχόμενο που πρέπει να έχει το ευρωπαϊκό εντάλμα σύλληψης δεν απαιτείται η επισύναψη του κατηγορητηρίου εναντίον του προσώπου για το οποίο ζητείται η έκδοση όπως προβλέπεται στο ισχύον σύστημα έκδοσης του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (άρθρο 443), ούτε καν η αναγραφή του ακριβούς καθορισμού της αξιόποινης πράξης για την οποία του έχει ή πρόκειται να του ασκηθεί ποινική δίωξη. Η αιριστία αυτή επηρεάζει σαφώς αρνητικά τις εγγυήσεις για τις ελευθερίες και τα δικαιώματα εκείνου για τον οποίο ζητείται η έκδοση.

Ετσι παραβιάζεται και το Ελληνικό Σύνταγμα (άρθρο 7 παρ. 1), το οποίο απαγορεύει την σύλληψη και φυλάκιση οποιουδήποτε από τις ελληνικές αρχές χωρίς την ύπαρξη αιτιολογημένου εντάλματος.

3. Εκδοση αικόμη και για ασήμαντα αδικήματα

Αδικήματα για άσκηση ποινικής δίωξης για τα οποία επιτρέπεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να είναι, κακουργήματα ή αικόματα και πλημμελήματα τα οποία απειλούνται με ανώτατο όριο ποινής τουλάχιστον 12 μήνες (άρα ενδεχομένως κατώτατο όριο αικόμη και 10 ημέρες, όσο είναι το ελάχιστο όριο της ποινής φυλάκισης).

■ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Μια πρώτη

όταν αυτό δεν αναφέρεται στη συγκεκριμένη ποινική διάταξη) ή για τα οποία έχει επιβληθεί με καταδικαστική απόφαση ποινή τουλάχιστον 4 μηνών.

Ετσι λοιπόν είναι καταφανές ότι έκδοση επιτρέπεται όχι μόνο για σοβαρά αδικήματα π.χ. μόνο κακουργήματα όπως ισχύει σε πολλές διακρατικές συμβάσεις, αλλά αικόμα και για μικρά πλημμελήματα και μάλιστα, τα όρια ποινών τα οποία προβλέπονται είναι μικρότερα ή και τα μισά από εκείνα που προβλέπεται στο ισχύον σύστημα έκδοσης και συγκεκριμένα το άρθρο 437 του ΚΠΔ που προβλέπει στις αντίστοιχες περιπτώσεις ανώτατο όριο ποινής 2 χρόνια ή ελάχιστο όριο επιβληθείσας ποινής τουλάχιστον 6 μήνες.

4. Ο ενιαίος χώρος του ηλεκτρονικού φακέλλωματος ολοκληρώνεται

Προβλέπεται η διακλάδωση και διασύνδεση των διαδικασιών του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης με το σύστημα κατοχωρίσεων της σύμβασης Σέγκεν. Στο άρθρο 6 του νομοσχέδιου ορίζεται ότι ο αρμόδιος εισαγγελέας μπορεί να προβάινει σε κατοχώρηση του εντάλματος σύλληψης στο σύστημα πληροφοριών Σέγκεν. Πρόγραμμα του σημαίνει πολύ απλά ότι εκείνος για τον οποίον ζητείται η έκδοση με το ευρωπαϊκό εντάλμα σύλληψης δεν μπορεί να κινηθεί σε καμία από τις χώρες που έχουν υπογράψει την σύμβαση Σέγκεν διότι το όνομά του βρίσκεται στις σχετικές λίστες. Ετσι λοιπόν αξιοποιείται απόλυτα το ηλεκτρονικό φακέλλωμα που προβλέπει η σύμβαση αυτή, το ενιαίο όριο του ποινικού χώρου που προβλέπει και φυσικά το ηλεκτρονικό φακέλωμα με βάση το οποίο η σύμβαση αυτή λειτουργεί.

5. Εκδοση Ελλήνων πολιτών σε άλλη χώρα

Σημείο πέμπτο είναι ότι για πρώτη φορά δεν απαγορεύεται η έκδοση αικόμα και ελλήνων πολιτών, παρά το γεγονός ότι υπάρχει αντίθετη πρόβλεψη στο άρθρο 5 του Συντάγματος και ότι με το μέχρι τώρα ισχύον δίκαιο της έκδοσης, η λεγόμενη αρχή της ημεδαπότητας, η έκδοση ελλήνων στο εξωτερικό απαγορεύεται.

Αν μάλιστα η δυνατότητα αυτή συνδυαστεί με τις πάμπολλες υποχώρησεις από θεσπισμένες δικονομικές και συνταγματικές εγγυήσεις δικαιωμάτων και ελευθεριών, καταλήγει κανείς στο συμπέρασμα ότι η προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών απεμπολείται και εγκαταλείπεται, αφού οποιοδήποτε Ελληνος θα μπορεί να εκδοθεί αικόμη και χωρίς να του έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, χωρίς να είναι σαφές για ποιο αδίκημα και αν αυτό είναι ή όχι αδίκημα στην Ελλάδα, χωρίς να εξασφαλίζεται ότι θα δικαστεί μόνο για την πράξη που αναφέρεται το ένταλμα, πρόσω χρόνο θα μείνει προφυλακισμένος κλπ.

6. Περιορισμός της αρχής του διττού αξιόποινου

Σημείο έκτο είναι ο σοβαρός περιορισμός της αρχής του διττού αξιόποινου, σύμφωνα με την οποία για να επιτραπεί η έκδοση από μία χώρα σε μια άλλη απαιτείται το αδίκημα για το οποίο ζητείται η έκδοση να αποτελεί αξιόποινη πράξη και σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας από την οποία ζητείται.

Η αρχή αυτή του διττού αξιόποινου η οποία μέχρι σήμερα ισχύει απαρέγκλιτα στο δίκαιο της έκδοσης, ονομαστικά ισχύει στο νομοσχέδιο ως κανόνας με μια τέτοια γκάμα εξαιρέσεων που στην κυριολεξία την ακυρώνουν.

Ανάμεσα στις αξιόποινες πράξεις για τις οποίες επιτρέπεται η έκδοση ενός πολίτη έστω και αν αυτή βρίσκεται σε αντίθεση με την αρχή του διττού αξιόποινου είναι οι λεγόμενες "τρομοκρατικές πράξεις" οι οποίες αναφέρονται στο ίδιο νομοσχέδιο (στο κεφάλαιο για την τρομοκρατία) και 32 συνολικά κατηγορίες αδικημάτων ανάμεσα στις οποίες αδικημάτα τα οποία κάλιστα θα μπορούσαν να είναι πολιτικά ή να διεξάγονται από ανθρώπους που δρουν στα πλαίσια κινημάτων. Θα αναφέρω ενδεικτικά τις εξής κατηγορίες: α) "εγκλήματα σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των ευρωπαϊκών κοινοτήτων", β) "παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή στη χώρα", γ) "δολιοφθορά", δηλαδή φθορές ξένης περιουσίας που είναι συνηθισμένες σε διαδηλώσεις.

7. Καταπάτηση αθωωτικού δικαιώματος

Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν σέβεται το αθωωτικό δεδικασμένο για την πράξη προς εκδίκαση της οποίας ζητείται η έκδοση. Η σχετική διάταξη προβλέπει ότι απαγορεύεται η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αν ο εκζητούμενος έχει δικαστεί αμετακλήτως για τις ίδιες πράξεις από κράτος - μέλος της Ε.Ε. εφόσον σε περίπτωση καταδίκης έχει εκτίθεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτίθεται η ποινή σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους-μέλους που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση.

8. Περιορισμός του κανόνα πράξης

ειδικότητας - θεσμοποίηση "παραιτήσεων" από στοιχειώδη δικαιώματα

Σύμφωνα με τον κανόνα αυτό, ο οποίος αποτελεί πάγια αρχή του δικαίου της έκδοσης, η έκδοση προβλέπεται προκειμένου ο εκζητούμενος να δικαστεί μόνο για την πράξη η οποία αναφέρεται στο ευρωπαϊκό εντάλμα σύλληψης. Δεν επιτρέπεται δηλαδή στο ισχύον δίκαιο της έκδοσης να δικαστεί στη συνέχεια ο ίδιος ο εκζητούμενος για διαφορετικές πράξεις από εκείνες που αναγράφονται στο ένταλμα.

Και η αρχή αυτή με το άρθρο 34 του νομοσχέδιου περιορίζεται σε πολύ σημαντικό βαθμό και μάλιστα εισάγεται και μία ιδιαίτερα ύποπτη διάταξη η οποία ορίζει ότι ο κανόνας της ειδικότητας κάμπιπτεται μεταξύ άλλων όταν ο προσαχθείς είχε παραιτηθεί ρητά στην αρμόδια δικαστική αρχή από το ευεργέτημα αυτό. Ετσι καθιστά διαπραγματεύσιμες στοιχειώδεις αρχές του δικαίου της έκδοσης και στοιχειώδη δικαιώματα της ελευθερίας για τα οποία είναι αδιανόητη η παραίτηση οποιουδήποτε προσώπου.

9. Ουδέν μονιμότερον του πρωτονόμου

κτακτο στρατοδικειο Νο 2

■ 69η μέρα, Πέμπτη, 17.6.2004

Ο Σπύρος Ροδίτης, εργοδογός από την Κάλυμνο (υππρετεί στο Δήμο), μετέφερε, εμφανώς συγκινημένος, την προσωπική του εμπειρία από τη γνωριμία του με τον Χρ. Τσιγαρίδα, τον οποίο θεωρεί δάσκαλό του. Η γνωριμία μου μαζί του ήταν ό, τι καλύτερο συνέβη στη ζωή μου, είπε χαρακτηριστικά. Αναφέρθηκε στο μεγαλείο και τη λεβεντιά του Τσιγαρίδα και στη γνώμη που έχει γ' αυτόν ο Καλυμνιακός λαός. Κατέθεσε μάλιστα μια σειρά φωτογραφίες με συνθήματα που έχουν γραφει σε τοίχους της Καλύμνου, μετά τη σύλληψη του Τσιγαρίδα: «Η Κάλυμνος στηρίζει Τσιγαρίδα», «Χρήστο σε αγαπάμε» κ.λπ.

Η πρόδερμος προσπάθησε να τον «επαναφέρει» ρωτώντας τον αν εξακολουθεί ο κόσμος να έχει την ίδια γνώμη και τώρα, για να εισπράξει την αποστομωτική απάντηση: Τώρα ακόμα περισσότερο. Ο κ. Ροδίτης αναφέρθηκε αναλυτικά στην κάθοδο του Χρ. Τσιγαρίδα στην Κάλυμνο πέρα το καλοκαίρι, μετά την αποφυλάκισή του, όταν όλος ο κόσμος έσπευδε να τον αγκαλιάσει, να του σφίξει το χέρι, να του δώσει κουράγιο. «Ο κόσμος τον αγάπησε ακόμα περισσότερο μετά τη σύλληψή του», δήλωσε κατηγορηματικά ο μάρτυρας, που έδωσε και όλες λεπτομέρειες για την επαγγελματική και κοινωνική δράση του Χρ. Τσιγαρίδα, για τον αλτρουϊσμό του προς τους νέους συναδέλφους του και την τοπική κοινωνία, για την περιφρόνησή του προς την κερδοσκοπία και το χρήμα (μπορούσε να γίνει εκατομμυριούχος, αλλά ποτέ δεν το επεδίωξε).

Αυτός ο ανιδιοτελής ύμνος ενός νησιώτη φάνηκε να ενοχλεί σφρόδρα την πρόδερμο, η οποία προσπαθούσε συνεχώς να κόψει τις απαντήσεις του στις ερωτήσεις του συνηγόρου Στ. Καμπάνη.

Ο Ευάγγελος Κουκούλης, αεροναυπηγός από την Κάλυμνο, μακρινός ξάδερφος, αναφέρθηκε επίσης στην πρωσικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα, τον οποίο -όπως είπε- θεωρεί τον μεγάλο του αδελφό. Ο Τσιγαρίδας -είπε- ήταν άνθρωπος αριστερός, προοδευτικός, γ' αυτό και δεν αισθάνθηκα διαιτέρη έκπληξη όταν παραέχτηκε τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Θα μπορούσε να είναι μέλος οποιασδήποτε επαναστατικής οργάνωσης. Αναφέρθηκε, μάλιστα, στις προκηρύξεις του ΕΛΑ, με πολλά σημεία των οποίων -όπως είπε- συμφωνεί και ο ίδιος, όπως πρέπει να συμφωνεί κάθε αριστερός άνθρωπος. Τι ήταν να το πει, άρχισαν οι φρονηματικού τύπου ερωτήσεις από την πρόδερμο: αν συμφωνεί ο μάρτυρας με τους όρους «καθεστώς», «καθεστωτική δικαιοσύνη» κ.λπ.! Ο μάρτυρας δεν «κώλωσε» και η κ. Μπρίλλη σταμάτησε μάλιστα το αντιλήφθηκε. Άλλωστε, τα ιδεολογικά και πολιτικά θέματα δεν αποτελούν το δυνατό της σημείο (το γράφουμε όσο πιο κομψά

γίνεται). Πώς αλλιώς να χαρακτηρίσουμε την εξής ερώτηση; «Δηλαδή, κύριε μάρτυρα, μια επαναστατική οργάνωση που κάνει ορισμένες ενέργειες εναντίον του κράτους, έχει πολιτικό περιεχόμενο;»!!! Κόντεψε να πέσει το ταβάνι να μας πλακώσει. Ο μάρτυρας, αφού συνήθισε από το λογικό σοκ, απάντησε: «Βεβαίως και έχει πολιτικά κίνητρα».

Ο Νίκος Γιαννόπουλος, μέλος του Δικτύου για τα Πολιτικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Χρ. Τσιγαρίδα από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, από το 1975 περίπου. Τον γνώρισε ως συμπαραστάτη στην απεργία της ΒΙΟΤΕΡ-ΑΛΕΜΑΤ, το Νοέμβρη του 1975, και δυο χρόνια αργότερα στη διάρκεια της μεγάλης απεργίας των μαιών, όταν ο ίδιος ο μάρτυρας συνελήφθη και ο Τσιγαρίδας παρενέβη αποφασιστικά στους αστυ-

με έναν τρόπο διάχυσης κοινωνικής, σε μια προσπάθεια να δημιουργήσει συνθήκες ώστε αυτό το μοντέλο να υιοθετηθεί και από άλλους. Δεν είναι συγκεντρωτικό μοντέλο, αλλά μοντέλο αποκεντρωμένο. Θυμίζει περισσότερο Τουπαμάρος παρά Ερυθρές Ταξιαρχίες. Ο ΕΛΑ πρέπει να είχε ως μέλη του μερικές δεκάδες άτομα και από κει και πέρα συζητούσε και ερχόταν σε επαφή με πολύ περισσότερα.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε μια ιδεολογία. Υιοθέτησε ένα μοντέλο οργάνωσης, συμμετείχε σ' αυτό και το 1990 αποχώρησε, όπως ο ίδιος δηλώνει. Αν το είχε απορρίψει το 1978, θα είχε αποχωρήσει από τότε. Ο ΕΛΑ δεν μπορούσε να έχει αρχηγικό μοντέλο οργάνωσης. Ο ΕΛΑ δουλεύει με αυτόνομους πυρήνες, που είχαν ένα στοιχειώδη συντομισμό. Μέσα σ' αυτό το μοντέλο της αυτονομίας δεν χωρούν αρχηγοί. Αυ-

συμμετοχής του στον ΕΛΑ.

- Ξεκαθάρισε ότι η εμπλοκή των υπόλοιπων κατηγορούμενων στην υπόθεση έγινε για να παραχθεί "αντιτρομοκρατικό" έργο και να δειξει το ελληνικό κράτος ότι εξάρθρωσε όλες τις "τρομοκρατικές" οργανώσεις.

Επόμενος μάρτυρας ήταν ο Ανδρέας Δάνος, αρχιτέκτονας, ο οποίος σε μια σύντομη κατάθεση είπε ότι ζήτησε μόνος του να καταθέσει, χωρίς κανένας από την υπεράσπιση ή το περιβάλλον του κ. Τσιγαρίδα να του το ζητήσει, γιατί ο Χρ. Τσιγαρίδας ήταν ο άνθρωπος που του έδωσε άσυλο, τον έκρυψε, στη διάρκεια της δικαστορίας, διακινδυνεύοντας την ελευθερία του.

Ακολούθησε ο Βαγγέλης Πισσίας, κοινωνιολόγος, καθηγητής ΤΕΙ. Ο Β. Πισσίας, επιμελητής της ελληνικής έκδοσης μιας εγκυκλοπαίδειας για τα κι-

μένις κοινωνιολογικής ανάλυσης αντιμετωπίζόταν με την πάγια απάκα της προέδρου: "Δεν θέλουμε εδώ τις θεωρίες της αριστεράς. Παίρνουμε κι εμείς βιβλιαράκια και τις διαβάζουμε άμα θέλουμε". Σε μια στιγμή, πάντως, η ίδια η πρόεδρος αναγκάστηκε να αναφωνήσει: "Μα ο ΕΛΑ κύριε μάρτυρα είχε στόχο το καθεστώς". Να μη συνειδητοποιήσεις ότι εκείνη τη στιγμή έδινε τον ορισμό του "πολιτικού εγκλήματος", που το δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι δεν ισχύει στην περίπτωση των ένοπλων οργανώσεων;

Στα χαρακτηριστικά στιγμιότυπα της ημέρας, η φρονηματικό-ασφαλίτικου τύπου ερώτηση του αναπληρωτή εισαγγελέα Κ. Βομπήρη προς τον Β. Πισσία: Συμφωνείτε με τις εκρήξεις, απαντήστε με ένα ναι ή ένα όχι. Οταν ο μάρτυρας του απάντησε ότι πρέπει να αναπτύξει ένα συλλογισμό για να δώσει την απάντησή του, εκνευρισμένος και με ύφος πλήρους απαξίας, ο Κ. Βομπήρης είπε: Τότε αιρήστε το, δεν θέλω καμιά απάντηση!

Αλήθεια, από πού αντλεί αυτό το δικοίωμα ο αναπληρωτής εισαγγελέας; Ο θεμικός του ρόλος δεν του επιτρέπει να υποβάλλει τέτοιες ερωτήσεις. Οσο για την απαξία, επειδή το πνευματικό και μορφωτικό του υπόβαθρο, όπως το έχουμε δει να εκτίθεται στη διάρκεια της δίκης, δεν μπορεί να συγκριθεί με εκείνο ανθρώπων σαν τον Βαγγέλη Πισσία, μάλλον σε κόμπλεξ θα πρέπει να την αποδώσουμε.

Την ώρα που υπέβαλε ερωτήσεις προς τον Β. Πισσία ο Χρ. Τσιγαρίδας αισθάνθηκε αδιαθεσία. Η μονάδα του ΕΚΑΒ που

βρίσκεται στο χώρο του δικαστήριου διαπίστωσε ότι είχε ταχυπολιμία και ιδιαίτερα ψηλή πίεση, σημάδια ανησυχητικά για την ιδιαίτερα βεβαρυμένη κατάσταση της υγείας του. Το δικαστήριο δεν έδειξε διάθεση να διακόψει (όταν έγινε γνωστό το πρόβλημα, μάλιστα είχε κληθεί να καταθέσει ο Πέτρος Γιώτης, συντάκτης της "Κόντρας") και ο Χρ. Τσιγαρίδας, σε μια ένδειξη αρχείαστου ηρωισμού, δήλωσε ότι δεν έχει τίποτα και πώς δεν πρότιθεται να αποχωρήσει και να εκπροσωπηθεί από το συνήγορό του. Ο προβοκατόρικες και λασπολογικές διαδόσεις από διάφορους "χουλιγάνους" τον οδηγούν να μη δίνει σημασία στα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει, μη τυχόν και κατηγορηθεί ότι υποκρίνεται.

Ο Πέτρος Γιώτης στην αρχή της κατάθεσής του αναφέρθηκε σε μια τυχαία, εκτός πολιτικού κινήματος, γνωριμία που είχε με τον Χρ. Τσιγαρίδα το 1987. Δυο-τρία χρόνια αργότερα πληροφορήθηκε ότι ο Τσιγαρίδας είχε συμφέρουν σε κάποια περίπτωση ανθρώπων "χουλιγάνους" τον οδηγούν να μη δίνει σημασία στα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει και αυτός ήταν ο πρώτος λόγος που τον οδήγησε να καταθέσει ως μάρτυρας υπεράσπιος του.

■ 70ή μέρα,

Παρασκευή,

18.6.2004

τό αποδεικνύεται και από το περιστατικό της εκτέλεσης Μπάμπαλη. Μια ομάδα, ο «Ιούνις 78», λειτουργώντας αυτόνομα, εκτελεί τον βασανιστή Μπάμπαλη. Και ο ΕΛΑ, ακολουθώντας πιστά το μοντέλο αυτονομία-πολιτική ευθύνη, αναλαμβάνει εκ των υστέρων την πολιτική ευθύνη. Ομως το παραδειγματικά αυτό δεν ακολουθείται από τον ΕΛΑ στη συνέχεια, σε όλη τη δράση του, που δεν περιέχει άλλες τέτοιες ενέργειες. Ουσία της συνένωσης ΕΛΑ-1η Μάη, πρόκειται για νέα οργάνωση, με διαφορετικά χαρακτηριστικά, γιατί η 1η Μάη είναι σε όλα τα επίπεδα κάτιτη εντελώς διαφορετικό από τον ΕΛΑ.

Συνέχεια της κατάθεσης του Νίκου Γιαννόπουλου, μάρτυρα υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα. Απαντώντας σε ερωτήσεις της υπεράσπισης κ

Ο δεύτερος λόγος ήταν το εξοργιστικό κλίμα τρομούστερίας που αναπτύχθηκε από το καλοκαίρι του 2002 και μετά και η προσπάθεια να ξαναγραφεί η ιστορία των τελευταίων ετών με τον τρόπο που θελεί το επιπλεού της "αντιτρομοκρατίας".

Κατά τον Π. Γιώτη, ο ΕΛΑ ήταν μια επαναστατική κομμουνιστική οργάνωση, που στην τακτική της συμπεριλάμβανε και την ανάπτυξη βίαιων ένοπλων χτυπημάτων. Δεν περιλάμβανε, όμως, μόνο αυτό η τακτική του ΕΛΑ. Περιλάμβανε την ανάπτυξη των ιδεών του επαναστατικού-ταξικού συνδικαλισμού, την οργάνωση μοχχητικών ενέργειών (όχι κατ' ανάγκη ένοπλων) από το ριζοσπαστικό εργαστικό κίνημα της μεταπολίτευσης και μια από τις πιο αξιόλογες εκδοτικές προσπάθειες της μεταπολίτευσης, την "Αντιπληροφόρηση", σε συνεργασία με ευρύτερες δυνάμεις του χώρου της επαναστατικής αριστεράς.

Σε ό,τι αφορά τις ένοπλες ενέργειες, ο ΕΛΑ επέλεγε στόχους συμβολικούς και ασκούσε ήπιας έντασης βίᾳ. Κι αυτό όχι γιατί ο ΕΛΑ ήταν ο "καλός" σε σχέση με άλλες οργανώσεις που ήταν οι "κακές", αλλά γιατί αυτή η μορφή αποτελούσε στοιχείο της τακτικής του. Σε επίπεδο τακτικής και οργανωτικής πολιτικής ο ΕΛΑ ήταν πολύ κοντά στο μοντέλο της "Εργατικής Αυτονομίας" και των Τουπαμάρος. Αυτό φαίνεται καθαρά σε όλα τα ιδεογκοπολιτικά του κείμενα. Επέλεγε μια τέτοια μορφή βίᾳς που να μην τον αναγορεύει σε κέντρο του κινήματος, αλλά να του επιτρέπει τη διάχυση μέσα στην κοινωνία.

Ο Π. Γιώτης παρουσίασε μια αναλυτική για τις σχέσεις ΕΛΑ-1ης Μάρη. Μία μελέτη που αναλύνοντας ιδεολογικά-πολιτικά-προγραμματικά και τακτικά το λόγο των προκηρύξεων, αλλά και υφολογικά και γραφολογικά αικόμη (σύγκριση γραφομηχανών) δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για δυο εντελώς διαφορετικές οργανώσεις. Η συνένωσή τους ήταν ένας ακτιβιστικός συγκερασμός και ένας εμφανής συμβιβασμός σε ιδεολογικοπολιτικό και τακτικό επίπεδο, που γέννησε μια εντελώς νέα οργάνωση. Ακόμα και αυτή τη μελέτη, που το δικαστήριο τη θεώρησε σημαντική, δεν επέτρεψε στο μάρτυρα να την αναπτύξει ολοκληρωμένα και με μια στοιχειώδη άνεση. "Άντε να τελειώνουμε" ήταν το μήνυμα που έστελναν οι συνεχείς διακοπές της έδρας.

Η κατάθεση του Π. Γιώτη διακόπηκε λόγω παρελευσης του ωράριου, παρά τις προσπάθειες της προέδρου να ολοκληρωθεί αυτή άρον-άρον.

Επειδή ο Ν. Γιαννόπουλος, Β. Πισσίσας και Π. Γιώτης είναι οι μόνοι πολιτικοί μάρτυρες που κάλεσε ο Χρ. Τσιγαρίδας και επειδή το ρεπορτάριο που προσέδωσε οι παραθέσεις της προσπάθησαν, θα παραθέσουμε εκτεταμένα αποσπάσματα σε επόμενο φύλλο της «Κ», αφού πρώτα απομαγνητοφωνήσουμε τις καταθέσεις τους. Δυστυχώς, η Ελλειψη πρακτικών, μια από τις πολλές μεθοδεύσεις αυτής της δικής, δεν μας επιτρέπει να ανταποκριθούμε γρήγορα σ' αυτό το καθήκον.

■ 71η μέρα, Τρίτη, 21.6.2004

Η διαδικασία ξεκίνησε με τη συνέχεια της κατάθεσης του Πέτρου Γιώτη. Στον μάρτυρα υπέβαλλαν ερωτήσεις οι συνη-

γοροί Μαρίνα Δαλιάνη και Αρης Κωνσταντάκης και οι κατηγορούμενοι Χρήστος Τσιγαρίδας, Κώστας Αγαπίου και Μιχάλης Κασίμης (κυρίως ο Τσιγαρίδας). Απαντώντας στις ερωτήσεις, ο Π. Γιώτης τόνισε τα εξής:

Δεν μπορεί να χαρακτηρίσει τον ΕΛΑ εγκληματική οργάνωση, γιατί ο όρος δεν περιλαμβάνει απλά μια ποινική αξιολόγηση, που θα μπορούσε να είναι αποδεκτή με βάση το ισχύον δίκαιο, αλλά και μια θητική αξιολόγηση. Από την άποψη αυτή, ο ΕΛΑ δεν ήταν εγκληματική οργάνωση, δεν τρομοκράτησε τον ελληνικό λαό, είχε κοινωνική και πολιτική νομιμοποίηση και η δράση του ήταν στην υπηρεσία του ελληνικού λαού.

Δεν μπορεί να χαρακτηρίσει τον ΕΛΑ τρομοκρατική οργάνωση. Γιατί ο όρος τρομοκρατία, που πολιάρι περιέγραφε πολιτικές συμπεριφορές -θυμίζει τις τρεις περιόδους τρομοκρατίας της Γολλικής Επανάστασης, θυμίζει τη στάση των ρώσων Ναρόντνικων που δήλωναν τρομοκράτες- τα τελευταία χρόνια έχει περιβληθεί με πολιτική και κοινωνική απαξία, χάρη στην τρομολαγνή προπαγάνδα. Γι' αυτό και χαρακτηρίζει τον ΕΛΑ οργάνωση ένοπλης επαναστατικής βίᾳς.

Ο ΕΛΑ συγκροτήθηκε με βάση ένα μοντέλο οργανωτικής πολιτικής που αρνιόταν τον λενινιστικό τύπο οργάνωσης, μολονότι ήταν μια οργάνωση σαφούς κομμουνιστικής αναφοράς και κατεύθυνσης. Από το ίδιο το αρχικό ιδεολογικοπολιτικό μανιφέστο του φαίνεται καθαρά ότι δεν ήταν μια οργάνωση με κεντρική επιπροπή, πολιτικό γραφείο, συμβούλιο διεύθυνσης, καθοδηγητικό όργανο κ.λπ., όπως για παράδειγμα ήταν οι Ερυθρές Ταξιαρχίες, αλλά ήταν μια οργάνωση που δρούσε με βάση αυτόνομους πυρήνες, με οριζόντια διασύνδεση. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αναζητηθούν σ' αυτό το μοντέλο οργάνωσης καθοδηγητές, ινστρούκτορες. Ακόμα και οι εξαιρετικές προσωπικότητες, που αναφισθήτηκαν υπάρχουν σε κάθε συλλογικότητα, έχουν μια διαφορετική διαλεκτική σχέση με τα υπόλοιπα μέλη της οργάνωσης, σ' ένα τέτοιο οργανωτικό μοντέλο.

Βέβαια, σε ένα τέτοιο οργανωτικό μοντέλο όχι μόνο δεν αποκλείεται, αλλά ενυπάρχει καταμερισμός δυνειάς και ανάθεση καθηκόντων, ανάλογα με τις δεξιότητες των μελών. Για παράδειγμα, δεν θα μπορούσε να παίρνει μέρος στις επιχειρήσεις ένας που δεν είναι ψύχραιμος.

Ο ΕΛΑ επέλεγε τους στόχους του με βάση τα πολιτικά διαικυβεύμενα της συγκυρίας. Για παράδειγμα, μια έκρηξη στη ΔΕΗ, ήταν συνδεδεμένη είτε με απεργιακές κινητοποιήσεις του προσωπικού της, έγιναν πολλές και ιδιαίτερα σκληρές απεργίες στη ΔΕΗ, μέχρι και σύγκρουση απεργών με βατραχανθρώπους έγινε στην Πτολεμαΐδα- είτε με διαδηλώσεις για το λαϊκό αίτημα «ρεύμα φθηνό για το λαό και όχι για την Πεισινέ».

Δεν συνάδει με την προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα η μετάθεση της αποχώρησής του από τον ΕΛΑ χρονικά προ τα πίσω. Άλλωστε, δεν θα είχε να κερδίσει και τίποτα στην ποινική του μεταχείριση, γιατί και πριν το 1990 υπάρχουν πράξεις που επισύρουν την ποινή των ισοβίων. Ο Τσιγαρίδας ανέλαβε την πολιτική ευθύνη συναισθανόμενος την ιστορική ευθύνη που είχε στη συγκεκριμένη πολιτική ευθύνη συνη-

θηκό ανάστημα να σηκώσουν το όποιο ποινικό βάρος των επιλογών τους και κατά συνέπεια δεν θα έλεγε ποτέ ψέματα. Οσο για το 1999, που αρνήθηκε τη συμμετοχή του, καλά έκανε και την αρνήθηκε. Γιατί τότε γινόταν ένα νταβαντούρι με βάση τα αρχεία της Στάζι και τίποτ' άλλο. Ενώ το 2003 η κατάσταση είχε αλλάξει, είχαμε την τρομούστερια και σε κάποιους έπεφτε το βάρος να σηκώσουν την ευθύνη της πολιτικής υπεράσπισης της προσωπικής τους διαδρομής και της ιστορίας των οργανώσεων στην οποίες ανήκουν.

Σε σχέση με τη μαζικότητα του ΕΛΑ

έχει αναπτυχθεί μια ολόκληρη μυθολογία, εξαιτίας του ότι το ΕΛΑ δεν έκανε μόνο βίαιες ενέργειες, αλλά συμμετείχε και στο μαζικό κίνημα, εργαστικό και λαϊκό, συμμετείχε και στην έκδοση της «Αντιπληροφόρηση». Ο αρχικός πυρήνας του ΕΛΑ δεν πρέπει να ξεπερνούσε τα 50 άτομα. Και ο ΕΛΑ, όπως φαίνεται καθαρά από τα ιδεολογικοπολιτικά του κείμενα, δεν έκανε στρατολογίες. Ομως η κοινωνική διάχυση την οποία επεδίωκε τροφοδότησε αυτή τη μυθολογία. Το είπε, άλλωστε, και ο Χρ. Τσιγαρίδας σε μια πρόσφατη παρέμβαση του στη δίκη, δεν δείχνουν απαξίωση του δικαιοστηρίου, ο εφέτης Φράγκος, επιμένοντας να κρατάει κλειστό το μικρόφωνό του, για να μην ακουστεί η ερώτησή του στους ακροατές της δίκης και στο κέντρο τύπου, ρώτησε τον μάρτυρα αν μετά από τέσσερις μήνες καθημερινής παρακολούθησης της δίκης εξακολουθεί να έχει την ίδια άποψη. Ο Π. Γιώτης απάντησε ότι για να παραμένει η βινιέτα στην «Κ» σημαίνει ότι έχει την ίδια άποψη. Οσο για τις αποφάσεις του δικαιοστηρίου μέχρι σήμερα δεν τον ικανοποιούν και την τελική του κρίση θα την εκφράσει όταν εκδοθεί η απόφαση.

Τελειώνοντας την κατάθεση του ο Π. Γιώτης ζήτησε να κάνει μια σύντομη δήλωση για την προσωπικότητα του Χρ. Τσιγαρίδα. Η δήλωση ήταν η εξής:

«Θέλω να πω κάτι για την προσωπικότητα του Χρήστου Τσιγαρίδα. Πιστεύω ότι άνθρωποι σαν τον Χρήστο Τσιγαρίδα κοσμούν την ελληνική κοινωνία, κοσμούν το κομμουνιστικό κίνημα, προσωποποιούν τις καλύτερες παραδόσεις του. Εγώ δηλώσα σαν έιμαι υπερήφανος και πιστεύω ότι πρέπει να είναι το ίδιο υπερήφανοι όσοι συμμερίζονται τις ίδιες αξεις μ' αυτόν».

Επόμενος μάρτυρας υπεράσπισης ήταν ο **Λάζαρος Μπιζιλώτης**, απόστρατος αξιωματικός, πατριώτης του Χρ. Τσιγαρίδα. Κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Χρ. Τσιγαρίδα από μικρή ηλικία και έχει την πεποιθηση ότι σε όποια οργάνωση κι αν βρισκόταν ο Τσιγαρίδας θα είχε σαν σκοπό να κάνει το καλό και μόνο το καλό. Πιστεύει και πιστεύει ότι δεν είχε σκοπό να βλάψει τους ιερούς της Ελλάδας, όπως σύντομ

ναι η ανεύρεση της αλήθειας, αλλά η στήριξη των αβάσιμων και κατασκευασμένων κατηγοριών, αυτή είναι η αίσθηση που δημιουργείται. Διακόπτεται βιαίως η κατάθεση της μάρτυρα.

Το δικαστήριο διέκοψε και όταν επανήλθε η πρόεδρος δεν ανακοίνωσε καμιά απόφαση, αλλά απευθύνθηκε στην κ. Λογοθέτη μ' ένα ξερό «συνεχίστε κυρία μάρτυς!»

Η μάρτυρας συνέχισε να εκθέτει γεγονότα που αποκαλύπτουν το απύθμενο μίσος της Κυριακίδου για τον Κανά, μίσος στα όρια της ψυχοπάθειας. Εβγαζε αφρούς από το στόμα της, όπως είπε χαρακτηριστικά. Και τότε, ακούστηκε η κορυφαία αιτάκι από τον εισαγγελέα Πατοτή για την Κυριακίδου: «Εδώ μέσα μας φάνηκε πολύ συγκροτημένη και εσείς παρουσιάζετε μια άλλη εικόνα γι' αυτήν! Οποιοδήποτε σχόλιο γι' αυτή την αιτάκι θα προσέβαλε τη νοημοσύνη των αναγνωστών όχι μόνο της «Κ», αλλά και της συντριπτικής πλειοψηφίας των εφημερίδων, που με τα ρεπορτάζ των συντακτών τους έδωσαν μια παραστατικότατη εικόνα της «συγκροτημένης» Κυριακίδου. Σημειώνουμε απλώς ότι ο κ. Πατοτής μις έδωσε μια μικρή πρόγευση της αγόρευσής του. Μιας αγόρευσης που θα είναι γεμάτη από... αντικειμενικότητα!

■ 72η μέρα,
Τετάρτη,
23.6.2004

Στην αρχή της συνεδρίασης συνεχίστηκε η κατάθεση της Ροζάνας Λογοθέτη, στην οποία υπέβαλε ερωτήσεις ο Α. Κουγίας. Η μάρτυρας περιέγραψε όλο το εφιαλτικό σκηνικό με τη «δράση» της Κυριακίδου στην Κίμωλο, όπου απειλούσε τον Κανά, απειλούσε το συγγενικό περιβάλλον της σημειρινής συζύγου του, προσπαθούσε να «στήσει» κόσμο εναντίον του, με διαδόσεις, βρισιές και ό,τι άλλο κατέβαζε το άρρωστο μυαλό της. Σημειώνουμε και πάλι ότι η κ. Λογοθέτη δεν είχε κανένα ιδιαίτερο λόγο να έρθει να υποστηρίξει τον Κανά, δεδομένου μάλιστα ότι αυτός ήταν φίλος του τέως συζύγου της και είχε καταθέσει ως μάρτυρας εναντίον της στη δίκη για το διαζύγιό της. Γ' αυτό όλλωστε η Κυριακίδου την είχε προσεγγίσει και προσπαθούσε να τη μυήσει στα αρρωστημένα σχέδιά της, που μόνο με όρους ψυχοπαθολογίας μπορεί κάποιος να προσεγγίσει.

Εκείνο που αποδείχτηκε περίτρανα από τις γλαυφύροτας περιγραφές της Ρ. Λογοθέτη είναι πως η Κυριακίδου ήταν ο ιδανικός άνθρωπος για να την προσεγγίσει η Αντιτρομοκρατική και να «δουλέψει» μαζί της. Πολύ πριν γίνει αυτή η επιαφή, η Κυριακίδου ήταν μια γυναίκα καθυστερημένη, πλημμυρισμένη από παρατητικές έργα, πάντα σε πολύ καλή κα-

προσωπικό μισός ενώπια στον Κανά και τη νέα σύζυγό του, αποφασισμένη να κάνει τα πάντα για να τον «νετάρει», όπως χαρακτηριστικά έλεγε στην κ. Λογοθέτη. Άλλωστε, αυτή την εικόνα έδωσε η Κυριακίδην όχι μόνο στην περιβόλητη συνέντευξή της στην Παναγιωταρέα (την οποία τώρα καταγγέλλει και δεν δέχτηκε να απαντήσει σε καμιά ερώτηση σχετικά μ αυτή), αλλά και στην κατάθεσή της στο δικαστήριο, όταν κάποια σπύγα

μή την έπιασε υστερία και επιδόθηκε σ' ένων μισάρω παραληρηματικό μονοδόλογο κατά του Κανά. Αυτή είναι η «συγκροτημένη» μάρτυρας του εισαγγελέα και η «αξιόπιστη» μάρτυρας του δικαστήριου.

Ο Γεωργιος Πασαμιχάλης, πρώην σύ-
ζυγος της Ρ. Λογοθέτη και αδελφικός φί-
λος του Α. Κανά, ενίσχυσε τα στοιχεία
της προηγούμενης μάρτυρα για την προ-
βληματική σχέση Κυριακίδου-Κανά και
τη στενή σχέση Κυριακίδου-Βεντούρη,
που ήταν κοινό μυστικό στην Κάλυμνο

ότι είχε εξελιχθεί σε ερωτική. Αναφέρθηκε στον ανελέγητο πόλεμο της Κυριακίδου κατά του Κανά, που έφτασε στο σημείο να τον πετροβολάει στο δρόμο και να του ζεριζώσει ένα νεοφυτευμένο αμπελί (αυτό το πιστοποίησε και η Αστυνομία που κλήθηκε). Χαρακτηριστική για τις προθέσεις της προέδρου είναι η παραπειστική ερώτηση που απηρύθμινε στον μάρτυρα, όταν αυτός αναφέρθηκε στις σχέσεις του Κανά με το πατάϊ του, θέτοντάς του ως δεδομένο ότι ο Χρ. Τσιγαρίδας δηλώσε πως η κόρη του Κανά δεν είχε λεπτά για να πιει έναν καφέ. Ο Χρ. Τσιγαρίδας παρενέβη και έβαλε αμέσως τα πράγματα στη θέση τους. Θύμισε σε όλους τους παράγοντες της δίκης ότι ο διοικούς ένει δηλώσει πως η Κυριακίδην του

Κανάς έκανε τα ηλεκτρολογικά. Οπως είπε χαρακτηριστικά, η Κυριακίδου ήταν προβληματικά και ο Κανάς αντιμετώπιζε τρομερά προβλήματα μαζί της. Δεν τον άφηνε να δουλέψει. Ρωτήθηκε ακόμα και για την πιθανότητα να έπαιρνε ο Κανάς εκρηκτικά από την Κάλυμνο για λογαριασμό του ΕΛΑ και ήταν κατηγορηματικός: Κανένας στην Κάλυμνο δεν μπορεί να προμηθευτεί εκρηκτικά, γιατί η Αστυνομία γνωρίζει το κύκλωμα των προμηθευτών και θα το μάθει αμέσως. Κι ακόμα, εκείνη την εποχή ίσχυε το ειδικό τελωνειακό καθεστώς των Δωδεκανήσων και όποιος μετέφερε εκρηκτικά ρισκάριζε να πέσει στον έλεγχο του τελώνη.

■ 73η μέρα,
Πέμπτη, 24.6.2004

Η διαδικασία συνεχίστηκε με εξέταση μαρτύρων υπεράσπισης του Αγγελέτου Κανά.

Ο μάρτυρας **Καναβάρης**, συνταξιούχος ναυτικός, κατέθεσε ότι μολονότι γνωρίζει πολύ καλά την ισογένεια Κανά και μένει μόνιμα στην Κίμωλο από τη συνταξιοδότησή του το 1990, ουδέποτε αντιλήφθηκε την Κυριακίδην ως σύζυγο του Κανά. Στην Κίμωλο είχε κυκλοφορήσει -είπε ο μάρτυρας- ότι ο Κανάς υποχρεώθηκε από τη μάνα του να «αποκαταστήσει» την Κυριακίδην και δεν έμεινε μαζί της ούτε την πρώτη νύχτα του γάμου τους. Ο ίδιος γνώρισε την Κυριακίδην μόνο μια φορά, στην Αθήνα, αλλά στην Κίμωλο κυκλοφορούσαν πάρα πολλά για τη συμπεριφορά της, που ήταν αντικοινωνική. Ήταν επίσης γνωστό στην Κίμωλο -όπως κατέθεσε ο μάρτυρας- ότι ο Κανάς είχε σχέσεις με μια άλλη κυρία και πως νοίκιαζε σπίτια με ξένο όνομα για να κρυφτεί από την Κυριακίδην.

Ο Λάμπτρος Σγουρούμπης, ιδιοκτήτης χυτήριου, κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Κανά από το 1970, ως έναν εργαζόμενο που επισκεπτόταν το μηχανουργείο του στο Βοτανικό. Τον ξανασυνέντησε το 1990. Τότε πληροφορήθηκε τα προβλήματα που είχε με την πρώην σύζυγό του, από την οποία ανέπτυξαν φιλική σχέση.

Ο Ιωάννης Μουστάκας, συνταξιούχος της ΕΥΔΑΠ, κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Κανά από παιδιά, αλλά η σχέση τους έγινε στενή το 1976, όταν τον πήρε για να του κατασκευάσει τα ηλεκτρολογικά σε οικοδομή που έχτιζε. Ο Κανάς δουλευει από το πρωί μέχρι το βράδυ. Εμενε πάντα με τους γονείς του και τ' αδέρφια του. Ο γάμος του έγινε «για λόγους τιμής». Ποτέ δεν συνέζησε κανονικά με την πρώην σύζυγό του. Ζήτημα να ζήσαν μαζί 15 μέρες. Αποκλείεται να λέει αλήθεια η Κυριακίδη. Αυτή κινείται από μίσος εναντίον του Κανά. Άλλωστε, ο ίδιος ποτέ δεν συνάντησε την Κυριακίδη στις κοινωνικές συναναστροφές που είχε με την οικογένεια Κανά. Αξιοπημέωτη είναι η δήλωση του μάρτυρα πως ουδέποτε άλλα αυτά τα χρόνια είχε ακούσει πως ο Κανάς μπαρκάρισε. Τον συναντούσε πολύ τακτικά, χωρίς να τον χάσει ποτέ. Θυμίζουμε ότι ένα από τα σενάρια της Κυριακίδη είναι πως ο Κανάς πέρασε για ένα-ενάμισι χρόνο στην παρανομία, επειδή φοβόταν πως τον στοιμάπιροαν όταν παρακολουθούσε τη δίκη του Γιάννη Σερίφη, και πως στο συγγενικό του περιφέλλον είχε πάει έναντισμάτος.

Η Ειρήνη Βεντούρη (δεν έχει καμιά συγγένεια με τον Κονά) κατέθεσε ότι υπήρξε μάρτυρας μιας καθόδου της Κυριακίδης στην Κύμωλο, το 2001, για να βρίσει μπροστά σε όλο τον κόσμο τον Κονά, την σύζυγό του και την 85χρονη μητέρά της, η οποία υπέστη σοκ. Έχει πολύ καλή γνώμη για τον Κονά από τότε που αυτός κατέβηκε στην Κύμωλο για να εργαστεί ως ηλεκτρολόγος και αργότερα που

αναμίχτηκε στα κοινά του νησιού.

Ο Παναγιώτης Φιλίνης, ναυτικός, γαμπρός στην Κύμαλο και μόνιμος κάτοικος του νησιού από το 1995, αναφέρθηκε με θερμά λόγια στην κοινωνική δράση του Κανά στην Κύμαλο. «Ο Κανάς δεν μπορούσε να είναι διχασμένη προσωπικότητα», είπε ο μάρτυρας. «Αντίθετα, για την κ. Κυριακίδου μπορώ να το πω». Προς επίρρωση του ισχυρισμού του αναφέρθηκε σε ένα περιστατικό που έγινε στη διάρκεια μιας εκδήλωσης του Αγροτικού Συνεταιρισμού τον οποίο είχε ξαναζωντανέψει ο Κανάς. Εκεί, λοιπόν, είδε την Κυριακίδου να βρίζει χυδαία τον Κανά μπροστά σε όλο τον κόσμο και να του ζητάει 30 εκατομμύρια. Στη συνέχεια δε έβρισε και τον ίδιο τον μάρτυρα, χωρίς καν να τον γνωρίζει Αυτό έγινε το Σεπτέμβρη του 2001. Ανάλογο επεισόδιο έγινε την άνοιξη του 2002 στον Πει-

εις την Τίμητην Γενική του 2002 στον Ηλεκτρονικό Σύνδεσμο, όπου η Κυριακίδην πήγε για να βρίσει τον Κανά, πάλι μπροστά σε όλο τον κόσμο. Εβρισε μάλιστα και κάποιον που προσπάθησε να την αποτρέψει.

Ο Γιάννης Κανάς, αδελφός του Αγγελέου, μίλησε αναλυτικά για την πορεία της οικογένειάς τους από την Κίμωλο στην Αθήνα και για την κοινή ζωή με τον αδελφό του (είναι μόλις ένα χρόνο μικρότερος) με τον οποίο δουλευαν πάντοτε μαζί ως γλεκτρολόγοι. Για την περίοδο που η Κυριακίδη εμφανίζει τον Κανά ως μέλος του ΕΛΑ, σχεδόν αποκλειστικής απασχόλησης, ο μάρτυρας έδωσε σαφείς και κατηγορηματικές απαντήσεις: «Πηγαίναμε το πρωί στη δουλειά, δουλεύαμε μέχρι αργά το απόγευμα και το μόνο για το οποίο μας έμενε νυνός είναι να πάμε καρένα σινεμά ή να

λρονσ ειναι να παρα κανενα συνεργητικα κανενα κακερι το βραδυ'. Κατηγορηματικα διεψευσε ότι ο Κανάς εξαφανιστηκε το 1980-81 διαδιδοντας ότι μπαρκάρισε. «Ο αδερφός μου δεν είχε εξαφανιστει ποτέ. Μαζι δουλεύαμε πάντοτε. Δεν χωρίσαμε ποτέ». Ο μάρτυρας έδειχνε να μη μπορει να διανοηθει αυτό το πράγμα: «Μα πώς να μπαρκάριε, όταν δεν είχε ούτε φυλλάδιο ούτε διαβατήριο»;. Απαντώντας σε σειρά ερωτήσεων ο Γιάννης Κανάς διεψευσε ολόκληρο το σενάριο της Κυριακίδου. Ο Κανάς ουδέποτε συγκατοίκησε με την Κυριακίδου. Κατοικουσε πάντοτε με τους γονεις του και η Κυριακίδου πάντοτε με την αδερφή της.

Κατέθεσε κατηγορηματικά ότι γνώριζε και τα δυο σπίτια που νοίκιαζε ο Κανάς (Πάτρου και Αμφίου), που η Κυριακίδην παρουσίασε σαν γάρφες. Ο διος πήρε μέρος στο βάψιμο της Αμφίου (θυμίζουμε ότι για αλλαγή χρώματος έχει μιλήσει και ο ιδιοκτήτης του διαμερίσματος) και είχε μείνει και καναδύσ φορές εκεί με τη γυναίκα του. Τα σπίτια τα έχει επισκεφθεί ορκετές φορές και ποτέ ο αδερφός του δεν του είχε πει να τον ειδοποιεί όταν πρόκειται να πάει. Οσο για το διαφορετικό όνομα με τα οποία τα νοίκιαζε ο Κανάς, κατέθεσε ότι αυτό έγινε επειδή η Κυριακίδην έκοβε βόλτες και τον έωρανε στην περιοχή και ήταν αυ-

Στη διάρκεια της κατάθεσης του Γιάννη Κανά δεν απερεύθυνθη μια ακόμη εκδήλωση «φιέροληψίας» της προέδρου. Συγκεκριμένα, ενώ ο μάρτυρας είχε καταθέσει σαφώς, ότι από το 1978 μέχρι το 1983 (που ο ίδιος παντρεύτηκε) με τον Κανά κατοικούσαν στο σπίτι των γονιών τους, η πρόεδρος του έκανε την ερώτηση: «Μετά το γάμο του αδερφού σας με την Κυριακίδου, τους επισκεπτόσαστον στο σπίτι τους». Η ερώτηση ήταν προδήλως παραπειστική και αποσκοπούσε στο μπέρδεμα του μάρτυρα και στην υφαρπαγή καταφατικής απάντησης, η

■ Νομοσχέδιο ΝΔ για την Παιδεία

Ανθρακες ο

Το ότι εφημερίδες και περιοδικά σερβίρουν την πραμάτεια τους με ένα σωρό συμπράγκαλα το ξέρετε. Από αδ και αρώματα μέχρι σερβιέτες και προφυλακτικά. Τίποτα το ιδιαίτερο δηλαδή.

Αυτό που ίσως πρωτοτυπεί είναι το περιοδικό FREE που υπόσχεται σε "ένα τυχερό αναγνώστη του" κάθε μήνα ένα σεξουαλικό ξελαμπικάρισμα "με την συντάκτρια Eleni XXX σε μια αμαρτωλή βραδιά", όπως γράφει χαρακτηριστικά.

Οι δημοσιογράφοι-συγγραφείς έχουν άλλους κράχτες για το εμπόρευμά τους. Φροντίζουν τα βιβλία τους να τα παρουσιάζουν όσο γίνεται πιο "λαμπερά πρόσωπα". Συνήθως πρωτοκλασάτοι πολιτικοί. Κάτι τέτοιο έκανε και ο Μιχάλης Δημητρίου παρουσιάζοντας το πόνημά του "Ενορκός στην δίκη της 17N". Στη μάζωξη που έκανε ακούσμε τις παπαρίες της Μπακογιάννη, που έκανε την αγιογραφία του συγγραφέα, και τον Βουλγαράκη να αφίνει υπονοούμενα για νέες συλλήψεις ατόμων που σχετίζονται με την "υπόδεση 17N" και τα σχετικά.

Δεν έχω καμιά διάθεση να σχολίασω το λιβελογράφημα που έγραψε ο τύπος, αφού ούτε το διάβασα ούτε σκοπεύω να το διαβάσω. Μόνο μια ματιά που έριξα στο δελτίο τύπου που έστειλε στα ΜΜΕ, για να παρουσιάσει το βιβλίο του, καταλαβαίνω τι μαλακίες θα γράφει μέσα. Θα σταδώ μόνο στο ποιόν αυτού του δημοσιογράφου, γιατί είναι ένα χαρακτηριστικό δείγμα ανδρώπου που υποτίθεται ότι προσφέρει ενημέρωση.

Στους περισσότερους από σας ίσως είναι γνωστός με τον χαρακτηρισμό "τις ίδιες πληροφορίες έχω και εγώ Νίκο", από τότε που το τρίο Κακαουνάκη-Ευαγγελάτου-Δημητρίου έδινε ρεσιτάλ τρομολαγνείας από τα παράδυμα του alter. (Αυτό πριν ξεκατινιαστούν δημοσίως Κακαουνάκης και Δημητρίου). Αυτή όμως είναι μόνο η μια πλευρά. Ο τύπος δεν έχει διστάσει με την πέννα και το σόμα του να προβοκάρει ανδρώπους, να φτύσει πάνω στα πτώματα αγωνιστών.

Δεν είμαι υπερβολικός. Εφτασε στο σημείο να χαρακτηρίζει "γιορτή μίσους" το γιορτασμό της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ενα χαρακτηριστικό απόσπασμα άρδμου του: «Τέτοιες διαχωριστικές, διχαστικές στο νόημά τους επέτειοι, είναι αναπόφευκτο να εκφυλιστούν. Είναι αναπόφευκτο να μεταβληθούν σε "γιορτές μίσους" κατά άλλων Ελλήνων και τελικά σε "γιορτές περιδωρίου", όπως τα τελευταία χρόνια και χδες το Πολυτεχνείο. Καλά κάνατε που δεν πήγατε στο Πολυτεχνείο, όπως δεν πάτε πλέον και σε τόσες άλλες εκδηλώσεις επετείων που δίχασαν και πόνεσαν κάποτε τους Ελληνες εναντίον Ελλήνων» (ΝΙΚΗ, 19/11/94).

Ο "κύριος" συγγραφέας-δημοσιογράφος δεν διστάζει να πει δημοσίως και απ' το χαζοκούτι τα μεγαλύτερα οφθαλμοφανή ψέματα με απόλυτη βεβαιότητα. Π.χ. βγήκε σε πρωινή εκπομπή της NET την Πέμπτη 18/11/02 και ούτε λίγο ούτε πολύ απέδωσε στον Γιάννη Σερίφη, ότι στον ΗΛΠΑΠ ήταν αργόσχολος, ότι δεν υπήρξε ποτέ εκεί εργάτης και συνδικαλιστής και ένα σωρό άλλες τέτοιες παπαρίες. Προετοίμαζε το έδαφος τότε για να βρεθεί και ο Γιάννης Σερίφης κατηγορούμενος στην "υπόδεση για την 17N". Αυτό το κάταφερε.

Εκεί που απέτυχε ήταν όταν προσπάθησε -ε, τώρα, μη μου πείτε ότι όλα αυτά τα έκανε από δική του πρωτοβουλία- να εμπλέξει στην ίδια ιστορία και τη δημοσιογράφο Ιωάννα Σωτήρχου. Είχε βγει, τότε που ήταν στο φόρτε της η τρομολαγνεία (14/9/2002) στο δελτίο του Alter και χωρίς να αναφέρει το όνομά της την φωτογράφηση, μίλησε για την οικογένεια της, είπε που κατοικεί και γενικά προσνήγειει τη σύλληψη της σαν εμπλεκόμενη με την υπόδεση της 17N. (Μετά από καιρό γι' αυτή την ιστορία παραπέμφηκε στο πειδαρχικό της ΕΣΗΕΑ όπου "τιμωρήθηκε" με επιπλήξη". Τίποτα δηλαδή. Οχι ότι δα μπορούσαμε να περιμένουμε και τίποτα διαφορετικό. Εδώ για τον συνάδελφο του Γ. Παγάνη, του Άλρα, που μπροστά στα μάτια δεκάδων ατόμων χτύπησε με γονατά στα γεννητικά όργανα, ενώ ταυτόχρονα τον έβριζε χυδαία, ένα ανήλικο διαδηλωτή που είχαν συλλάβει οι μπάτσοι, το πειδαρχικό της ΕΣΗΕΑ, αφού "εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά", κατέληξε ότι "δεν στάθηκε δυνατό να αποδειχθεί κατά τρόπο αναμφισβήτητο η βαρύτητα των εναντίων του καταγγελιών" και τον απάλλαξε "με πνεύμα επιείκειας". Συντεχνία του κερατά δηλαδή).

Να υιοθετήσουμε την έκφραση «δημοσιογραφικό αληταριό» λέτε;

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

Με επιλογή εκείνων των Μημημείων από το κυβερνητικό πρόγραμμα της ΝΔ για την Παιδεία, που προσφέρονται για δημαγωγική επεξεργασία της "κοινής γνώμης" και των εκπαιδευτικών και απαλειφή - προς το παρόν - εκείνων που δεν έχουν την αποδοχή ούτε και αυτής της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των εκπαιδευτικών κλάδων, το υπουργείο Παιδείας κατέθεσε την προηγούμενη εβδομάδα στη βουλή το πρώτο, μετά τις εκλογές, νομοσχέδιο.

Οφειλούμε να υπενθυμίσουμε ότι η πρακτική σημασία της διαπήρησης των πανελλαδικών εξετάσεων της Β' Λυκείου ουσία είχε περιοριστεί μόνο στη διατήρηση ψηφηλού βαθμού άγχους και έντασης στους μαθητές - πρόγραμμα φυσικά διόλου ευκαταφρόνητο για τους υποστηρικτές του "κλειστού αριθμού" και της νεολαίας για μόρφωση. Και την γενναία αύξηση των δαπανών για την Παιδεία αρνείται επιμελώς να εξηγείται (την αύξηση των δαπανών στο 5% του ΑΕΠ θα την υλοποιήσει, σύμφωνα με το πρόγραμμά της σε μια τετραετία) και τον αριθμό των εισακτέων μετέτρεψε το ποσοστό του μόνιμου διορισμού τους σε κενές οργανικές θέσεις από 25% σε 40%. Το ποσοστό αυτό δύμως και πάλι, στο πλαίσιο των ελαχιστότατων κατ' έτος διορισμών, δεν αποτελεί παρά "καθρεφτάκι" για τους 30000 συμβασιούχους "ιθαγενείς" που διατηρούνται σε εργασιακή ανασφάλεια και ομηρία.

Αλλωστε οι προκάτοχοι της ΝΔ στο ΥΠΕΠΘ έχουν φροντίσει να στρώσουν το δρόμο για την αναδιάρθρωση του σχολείου και γενικότερα του εκπαιδευτικού συστήματος σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση (νόμοι για την αξιολόγηση, καθηκοντολόγιο, νομοθετικές παρεμβάσεις και διεργασίες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση) και έτσι οι κυβερνώντες δεν έχουν παρά να τακτοποιήσουν στην πράξη (που ασφαλώς δεν εγγυάται κανείς ότι θα είναι εύκολη) τα ανωτέρω και να προσθέσουν και αυτοί το λιθαράκι τους στης ήδη δρομολογημένες εξετάσεων της Γ' Λυκείου).

Ομως κανείς δε μπορεί να ξεχάσει τα ποτάμια της μαθητικής νεολαίας που ξεχύθηκαν στους δρόμους ενάντια στη "μεταρρύθμιση Αρσένη", κανείς δε μπορεί να υποτιμήσει το φοβερό βάρος που σηκώνει ο μαθητής και η οικογένειά του και γ' αυτό η ΝΔ όφειλε, προκειμένου να αποσπάσει τη λαϊκή ψήφο, να υποσχεθεί και πραγματοποιήσει κάποιες ρυθμίσεις, που το πειρειόν τους ήδη είχε απονήσει και που θα αποτελούσαν έτσι κι αλλιώς σημεία παρέμβασης και του ΠΑΣΟΚ, αν αυτό παρέμενε στην εξουσία.

Στο άρθρο 1 και 2 του νομοσχέδιου αποτυπώνεται η προχειρότητα με την οποία η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αντιμετώπιζε την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ενώ προσθέτει την αναδιάρθρωση της Α' και Β' Λυκείου με θέματα επιλεγμένα από κεντρική τράπεζα θεμάτων και όχι από τον διδάσκοντα της Τάξης (μια άλλη δηλαδή μορφή πανελλαδικών εξετάσεων), καθώς και η καθιέρωση διπλών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων από την Ε' Δημοτικού ως και την Γ' Γυμνασίου. Με τη ρύθμιση αυτή, οι λεπτομέρειες της οποίας παραπέμπονται να ρυθμιστούν με προεδρικό διάταγμα (ο τρόπος και η διαδικασία

εξέτασης για την Β' Λυκείου) και υπουργική απόφαση (τα εξεταζόμενα μαθήματα της Γ' Λυκείου), καθίσταται στην ουσία αποδεκτός ο τρόπος επιλογής (με εξετάσεις) των μαθητών για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, στη βάση της αποδεκτής απ' όλο το συρφετό του αστισμού φιλοσοφίας, του "κλειστού αριθμού" εισακτέων.

των ΑΕΙ - ΤΕΙ.

Ετσι με τα άρθρα αυτά επιχειρείται τώρα και η διάνοιμο τακτοποίηση τημπάτων των Πανεπιστημίων (8 τον αριθμό) και των ΤΕΙ (2 τον αριθμό), που είχαν ήδη περιληφθεί στα μηχανογραφικά δελτία των υποψηφίων. Η κυβέρνηση, που εδώ εξανοιγάζεται να αντιμετωπίσει κατεπείγουσες εκκρεμότητες της προκατόχου της, δεν προτίθεται να προσθέτει βεβαίως να αντιμετωπίσει την αποτελεσματική προσπάθεια της προκάτοχου της ΝΔ για την Παιδεία από την οποία θα μετέτρεψε την επιμελήση των δαπανών σε κενές οργανικές θέσεις από 25% σε 40%. Το ποσοστό αυτό δύμως και πάλι, στο πλαίσιο των ελαχιστότατων κατ' έτος διορισμών, δεν αποτελεί παρά "καθρεφτάκι" για τους 30000 συμβασιούχους "ιθαγενείς" που διατηρούνται σε εργασιακή ανασφάλεια και ομηρία.

Στο ίδιο μοτίβο, το νομοσχέδιο ρυθμίζει και τα του διορισμού των αναναπληρωτών, που συμπληρώνουν ως τις 30/6/2004 πραγματική προϋπηρεσία τουλάχιστον 30 μηνών (περίπου δηλαδή 5 χρόνια δουλειάς), ορίζοντας ότι αυτοί θα διοριζούνται κατά προτεραιότητα έναντι τ

Βάλτε στον κώλο την ιερή τη δάδα, στο διάολο να πάει η

Στο σημερινό σημείωμα, όπως είχαμε προαναγγείλει, θα ασχοληθούμε με την τεχνική ανάλυση των αγώνων της Εθνικής μας. Για να μην παρεξηγηθώ, δεν σκοπεύω να το παιδίων Αλέφαντος και να αναλύσω με επιστημονικό τρόπο το "μαν του μαν" και το σύστημα "τραχαλατζήδες", απλά θα δούμε το αγωνιστικό σύστημα της Εθνικής μας σε γενικές γραμμές.

Πολλά έχουν ακουστεί και γραφτεί για τον Ρεχάγκελ και την ικανότητά του στο στήσιμο και το κουστσάρισμα της ομάδας. Ανεξάρτητα από το αν συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος με τις επιλογές του, το σήγουρο είναι ότι προσπαθεί σε κάθε αγώνα να προσαρμόσει το παιχνίδι της Εθνικής ανάλογα με τον αντίπαλο που έχει να αντιμετωπίσει. Αυτό είναι αιτόλυτα φυσιολογικό για μια μικρομεσαία ομάδα όπως είναι η Εθνική μας. Ορισμένοι ίσως θεωρήσουν μικρόψυχη την κριτική μου, όμως αυτή είναι η πραγματικότητα. Μόνο οι μικρές ομάδες που δεν έχουν τις αγωνιστικές δυνατότητες να επιβάλουν το δικό τους στυλ παιχνιδιού αλλάζουν την αγωνιστική τους τακτική και τους παίχτες που θα παίζουν ανάλογα με τον αντίπαλο που καλούνται να αντιμετωπίσουν, προσπαθώντας με αυτό τον τρόπο να μπλοκάρουν τα απούτων αντιπάλων τους και να αυξήσουν τις πιθανότητές τους για ένα επιτυχημένο αποτέλεσμα. Αυτό το γνωρίζει πολύ καλά ο Ρεχάγκελ και για το λόγο αυτό η Εθνική μας έπαιξε με τρία διαφορετικά αγωνιστικά συστήματα στους τρεις αγώνες της πρώτης φάσης.

Αυτό σε καμία περίπτωση δεν μειώνει την προσπάθεια των παιχτών της Εθνικής και τη μεγάλη επιτυχία τους να προκρίθουν στις 8 καλύτερες ομάδες της Ευρώπης. Θα πρέπει όμως να βλέπουμε την πραγματικότητα, γιατί μόνο έτσι υπάρχει ελπίδα να βγει κάτι θετικό από τη συμμετοχή της Εθνικής στο ΕΥΡΩ 2004. Ας θυμηθούμε την εικόνα του αγώνα με την Ισπανία. Κατά γενική ομολογία, η Εθνική έκανε το καλύτερο της παιχνίδι και οι παίχτες μας έφτασαν στο άριστα την ατομική τους απόδοση. Στην αντίτερη όχθη οι Ισπανοί είχαν μια μέτρια απόδοση και στηρίχτηκαν περισσότερο στης ατομικές εμπνεύσεις κάποιων παιχτών τους. Παρολαυτά,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ

αγωνιστική υπεροχή τους ήταν αδιαμφισβήτητη και η ισοπαλία που κατέκτησε η Εθνική θεωρήθηκε άθλος. Ας σταματήσουν κάποιοι να μιλούν για αγωνιστική άνοδο του ελληνικού ποδοσφαίρου παραπλανώντας τους φιλάθλους.

Στην πρεμιέρα με την Πορτογαλία ο Ρεχάγκελ επέλεξε να μαρκάρει χώρους και έστησε την ομάδα "γεμίζοντας" το κέντρο με 4 παίχτες (Μπασινάς, Ζαγοράκης, Καραγκούνης, Γιαννακόπουλος) και με 2 επιθετικούς οι οποίοι δήμως είχαν εντολές να μαρκάρουν πολύ ψηλά τους Πορτογάλους αμυντικούς και να βοηθούν στο κέντρο. Θα πρέπει να σταθούμε ιδιαίτερα στην πολύ καλή φυσική κατάσταση που παρουσίασε η Εθνική και στο ασφυκτικό πρέσινγκ. Με τον τρόπο αυτό ο Ρεχάγκελ επέλεξε να αποσυντονίσει τους αντιπάλους του (σε αυτό βοήθησαν και τα δυο γκολ στις αρχές του ημιχρόνου και το άγχος που είχαν οι Πορτογάλοι) και η νίκη ήρθε πιο εύκολα από το αναμενόμενο. Καταλυτική ήταν και η παρουσία του Δέλλα στο κέντρο της άμυνας, ο οποίος καθάρισε όλες τις φάσεις και έδωσε αυτοπεποίθηση στους συμπαίχτες του.

Στον επόμενο αγώνα η αγωνιστική τακτική της Εθνικής άλλαξε. Η άμυνα χώρου έδωσε τη θέση της στο μαν του μαν. Οι Ισπανοί είναι περισσότερο γρήγοροι, πιο τεχνίτες και με μεγαλύτερη συνοχή σαν ομάδα και η άμυνα ζώνης θα ήταν καταστροφή. Αν σκεφτούμε ότι δεν μπορούσαν οι διεθνείς να τους παραικολουθήσουν στο μαν του μαν, καταλαβαίνουμε τι θα γινόταν αν τους δίναμε και χώρο. Οι παίχτες της Εθνικής κατέβαλαν ηρωική προσπάθεια για να σταματήσουν τους μέσους της Ισπανίας (ευτυχώς που ο αντίπαλος προπονητής επέλεξε για επιθετικό δύναμιο του Μοριέντες και Ραούλ που είναι λιγότερο κινητικό από τους Βαλερόν και Τόρες, γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα είχαμε εκτός από τους μέσους να κυνηγάμε και τους επιθετικούς) και βοηθήθηκαν πολύ και από την τύχη (χωρίς αυτό να μειώνει τη προσπάθεια και την επιτυχία τους, αφού όταν παίζεις κόντρα σε μια καλύτερη ομάδα χρειάζεσαι και την τύχη).

Στο συγκεκριμένο παιχνίδι ο Ρεχάγκελ έδειξε ότι είναι προπονητής με άποψη (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έχει πάντα δίκιο και είναι υπεράνω κριτής) και αυτό το έδειξε στην αποδοση-

λαγή του Φύσσα με τον Βενετίδη. Η αριστερή πλευρά της Εθνικής είχε τεράστιο πρόβλημα και από αυτή έσκινούσαν οι περισσότερες επιθετικές προσπάθειες των Ισπανών. Ο Φύσσας έκανε ένα από τα καλύτερα παιχνίδια της καριέρας του, όμως προς το τέλος κλάταρε και δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει τον προσωπικό του αντίπαλο. Επιπλέον, οι Ισπανοί "φόρτωσαν" και με δεύτερο παίχτη την πλευρά αυτή και έτσι ο Φύσσας ήταν διαρκώς ανάμεσα σε δύο αντίταπολους. Ο Ρεχάγκελ σήκωσε για αλλαγή τον Βενετίδη που παίζει στην ίδια θέση και ενώ δύο περιμένονταν ότι θα βγάλει τον Βρύζα, ώστε να παίξει και αυτός με δύο πλάγιους αμυντικούς, προτίμησε να αποσύρει τον Φύσσα και να αφήσει μόνο του τον Βενετίδη (ο οποίος ήταν ξεκούραστος και έπαιξε όπως και ο Φύσσας στο πρώτο μέρος). Η κίνηση αυτή του Ρεχάγκελ παραδένει πολύ κόσμο και προκάλεσε ποικίλα σχόλια, όμως υπάρχει εξήγηση. Ο προπονητής της Εθνικής δεν ήθελε να διαταράξει την ισορροπία της ομάδας και επέλεξε να παίξει με ένα αριστερό μπακ και να συνεχίσει να μαρκάρει ψηλά ο Βρύζας, από το να οπισθοχωρήσει μερικά μέτρα την αμυντική διάταξη της Εθνικής, και δικαιώθηκε από το αποτέλεσμα. Στον αγώνα έλαμψε η ποδοσφαιρική ιδιοφυΐα του Τσιάρτο, ο οποίος με μια καταπληκτική μπαλά έδωσε έτοιμο γκολ στον Χαριστέα.

Στον τρίτο αγώνα ο Ρεχάγκελ χάλασε την πολύ καλή εικόνα που είχαμε σχηματίσει για την ικανότητά του να στήνει την ομάδα στο γήπεδο. Η επιλογή του να ξεκινήσει το παιχνίδι χωρίς επιτελικό μέσο, δηλαδή χωρίς τον Τσιάρτο, και με τρεις επιθετικούς είχε πολύ μεγάλο ρίσκο και παραλόγως να το πληρώσει ακριβά. Σε έναν αγώνα που η Εθνική μας ήθελε απλά να μη χάσει, απέναντι σε μια ομάδα που κατέβηκε στο γήπεδο με αποκλειστικό σκοπό την νίκη για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις από τον αποκλεισμό της, ο Ρεχάγκελ επέλεξε ένα πολύ επιθετικό σχήμα. Προσωπικά πιθανολογώς ότι ήθελε να αιρνιδίασε τους Ρώσους που θα έπαιζαν ανοιχτά, όμως το πολύ γρήγορο γκολ που δέχτηκε η Εθνική άλλαξε όλα τα πάντα για να κάνουν τον ελληνικό λαό να ξεχάσει την εθνική υπόθεση της Ολυμπιάδας (η οποία δεν πάει και τόσο καλά). Η στήλη δεν θα τους ακολουθήσει στην προσπάθειά τους να αποπροσανατολίσουν τον λαό και για το λόγο αυτό ο τίτλος του σημερινού σημειώματος είναι αφιερωμένος στην

Μια σειρά από μέτριες έως κακές ταινίες βγαίνουν και αυτή τη βδομάδα. Εξάρεση αποτελούν συνήθως οι επανεκδόσεις παλαιών ταινιών, όπως το θρίλερ «Κύριος Αρκάντιν» του Ορσον Ουελς, με θέμα έναν πλούσιο μεγαλοαπατεώνα που αναθέτει σ' ένα τυχοδιώκτη να ερευνήσει το παρελθόν του.

Οσον αφορά τις υπόλοιπες ταινίες έχουμε: Την «Κόνι και Κάρλο», μια κομεντί με την οποία η γνωστή ελληνομερικανίδα Νία Βάρνταλος αποδίδει το δικό της φόρο τιμής στο μιούζικαλ. Στην πραγματικότητα είναι ένα ειδος διασκευής της κλασικής ταινίας του Μπίλι Γουάλντερ «Μερικοί το πρωτιόν μαυτό», με την οποία τελικά ελάχιστη σχέση έχει.

Ο «Τιμωρός» του Τζ. Χένσλεϊ, μια ταινία εμπνευσμένη από τα Marvel Comics, στην οποία ο ήρωας εκδικεύεται το χαρό της οικογένειάς του απέναντι σ' ένα μεγαλοτραπεζίτη που επίσης θελει να εκδικηθεί το θάνατο του γιου του, του οποίο θεωρεί υπεύθυνο τον «τιμωρό».

Ο «Θεόσταλτος» του Νίκ Χαρι καταπιάνεται με θίλιο τρόπο με τα θέμα της κλωνοποίησης. Ένα ζευγάρι απελπισμένο από το θάνατο του γιου τους δέχεται την προσφορά ενός μυστηριώδους γιατρού να δημιουργήσει τον κλόνο του χαμένου παιδιού τους. Όμως ο «καινούργιος» γιας κλείνοντας τα οχτώ του χρόνια αρχίζει να ζει μέσα από το παρελθόν του και για λόγους που μόνο ο ευρυής(!) σεναριογράφος γνωρίζει γίνεται θανατηφόρα επικίνδυνος. Ο Ρόμπερ Ντε Νίρο σ' ένα ακόμα διεκπεραιωτικό και αδιάφορο ρόλο.

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Ξιώνονται αυτοί οι άνθρωποι. Η πρόδρος άρχισε να απολογείται για τον τρόπο που εξετάζει τους μάρτυρες και ο Α. Κούγιας της επισήμων ότι η Κυριακίδην κονιορτοποίησε τις προανικριτικές και ανακριτικές της καταθέσεις, χωρίς να δεχτεί καμιά ερώτηση αμφισβήτησης, ενώ η πρόδρος πιάστηκε από μια φράση ενός μάρτυρα και διέκοψε την εξέτασή του από τον συνήγορο για να κάνει διευκρινιστικές ερωτήσεις. Η πρόδρος, σε εμφανώς απολογητικό ύφος, απάντησε ότι δεν είχε καμιά τέτοια πρόθεση και ο Α. Κούγιας δήλωσε ότι ο χρόνο

Μη φεύγεις! ΕΛΑ! ΕΛΑ, σου λέω!

Εθνική ποδοσφαίρου: η (νέα) «μεγάλη ιδέα» πριν τους ολυμπιακούς αγώνες.

Πόσο πάει; (Το χιλιόμετρο της «φλόγας»)

◆ Κι ο Μιχ. Ρακίτζης ύποπτος είναι: Τραγούδησε σε μαγαζί που ονομάζοταν «Άλ Γκάιντα».

◆ Ο Ρακίτζης τουλάχιστον δεν το παίξε «μεγάλος» (εκτός από τη «φάση» με τον Ian Gillan). Ενώ διάφοροι και διάφορες «πνευματικές δυνάμεις του έθνους» την είχαν δει «μάσα, ξάπλα και κουλτούρα». Ανάμεσά τους και «γνωστά ονόματα» (στο ευρύ κοινό), μικροφιλόδοξοι έως και «αμφισβητίες». (Τα πήρανε τα φρόγκα/ και κάνανε το μάγκα/ από το Φορντ το ίδρυμα/ κι εμείς - δίχως σάλιο- τρώγαμε πήδημα). Αντηγράφουμε από το «ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ» (τεύχος 9 - Απρίλιος 2004): «Κώστας Ταχτσής, Στρατής Τσιρκας, Αλέξανδρος Κοτζιάς, Δημήτρης Μαρωνίτης, Μίλτος Σαχτούρης, Γιώργος Σκουρτής, Παντελής Βουλγαρης, Δημήτρης Κεχαϊδης, Θόδωρος (ο γλυπτης), Βασιλης Ζιώγας, Χρήστος Γιανναράς, Οδυσσέας Ελύτης, Νίκος Καρούζος, Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ, Γ. Χριστοφιλάκης, Θανάσης Βαλτινός, Γ. Ιωάννου, Γιώργος Σεφέρης, Εταιρία «Σύγχρονος Κινηματογράφος» (1972-74), πρόεδρος Βασ. Ραφαηλίδης» και φυσικά ο σκηνοθέτης Θόδωρος Αγγελόπουλος (και άλλοι ων ουκ έστι τέλος). Για την αλήθεια, ρε γαμώτο!

◆ Επίκαιρο: «Ποδόσφαιρο: μια συγκινησιακή πανούκλα» (εκθ. ΜΑΥΡΗ ΛΙΣΤΑ).

◆ Στη συνέντευξή του στον «Τύπο της Κυριακής» ο Μπασιάκος είπε «βάλαμε ψηλά τον πήχυ» (μιλάει για τις αγροτικές επιδοτήσεις). Εντάξει, υπουργέ, το θέμα είναι ποιος θα κάτσει πάνω στον πήχυ (με το συμπάθειο).

◆ Εσείς, φίλες και φίλοι, ήξερατε ότι «η μακροχρόνια πολιτική του Ερυθρού Σταυρού είναι να κάνει γνωστά τα ευρήματά του μόνο στις κυβερνήσεις και τους αξιωματούχους των φυλακών οι οποίοι καλούν τους επιθεωρητές τους»;

Θέλεις να φτιάξουμε κι εμείς έναν «πόλο ριζοσπαστικής αριστεράς»;

(THE WALL STREET JOURNAL EUROPE, 21-23/04/04). Άλλο ένα «ευαγές» ίδρυμα (διεθνούς βεληνεκούς) που δρα «εν κρυπτώ και παραβύστω» (και μισθεί γερά και από τις κατά τακτά χρονικά διαστήματα «κοικονομικές εξορμήσεις» του).

◆ «Επειδή έρχονται δύσκολοι καιροί στο χώρο της εκπαίδευσης και δεν είναι δυνατόν οι κατά τόπους ΕΑΜΕ να οδηγούν με τα υποτιθέμενα αδιέξοδα τους συναδέλφους σε απεργίες πείνας και σε αυτοπυρτλήσεις, επειδή οι εκπαιδευτικοί έχουν όραμα για την εκπαίδευση και δεν είναι διατεθειμένοι να σκύψουν το κεφάλι στις επιλογές μιας κυβέρνησης που υποτάσσει το σχολείο στην αγορά εργασίας, επειδή η κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων έρχεται μέσα από μαζικούς συλλογικούς αγώνες κι όχι με «διπλωματικά επεισόδια» των συνδικαλιστών με τη διοίκηση, επειδή το εκπαιδευτικό κίνημα ξέρει ότι χάνουμε μόνο αυτά για τα οποία δεν αγωνιζόμαστε, ας κόψουμε ΣΥΡΙΖΑ το βήχα ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΜΑΣ ΕΜΠΑΙΖΟΥΝ... Οσοι θέλουν να εκπροσωπούν την τιμή και το ήθος των προσταμένων και των υπουργών ας περάσουν απέναντι. - Εφη Γκίκα» (εφημερίδα «ΡΗΓΜΑ», Μάης 2004). (Η Εφη Γκίκα έκανε 9ήμερη απεργία πείνας για την επαναπρόσληψή της - έχει απολυθεί από το σχολείο όπου δουλευει αρομισθια. Είναι δε χαρακτηριστική η στάση των συνδικαλισταράδων που έκαναν «5ήμερη παράσταση δια-

σε, θέλοντας να τον τρομάξουν για να του κλείσουν το στόμα. Δεν το κατάφεραν και την στάση των Massive την ειδαμε στο οπτικό υλικό που χρησιμοποίησαν στη συναυλία τους στο Λυκαβηττό» (Μάκης Μηλάτος, «Η τέλην ανταποκρίνεται», ATHENS VOICE, 3-9/06/04).

◆ Εξακόσια εξήντα τετραγωνικά «χώρεσσαν» το μέγα πλήθος του ΠΑΣΟΚ στην ευρωποεκλογική συγκέντρωσή του στην πλατεία Καλογήρων. Μπράβο «λαός»...

◆ «Ευρώπη των Εθνών» και των ποικιλών εθνικιστών (γιατί δεν υπάρχει μόνο ο «χέρι-χέρι»).

◆ «Η ΕΕ είναι χώρος ταξικών συγκρούσεων και αγωνιστική πρόκληση για την αριστερά». Τάδε έφη ο εκπρόσωπος του ΑΚΕΛ στην προεκλογική του Περισσού. (Οι «από κάτω» χειροκρότησαν άραγε;).

◆ Την εμπειρία της «Συμμαχίας Γυναικών» στην Ισλανδία μαθαίνουμε από τις στήλες της «ΕΠΟΧΗΣ» (13/06/04): «...ένα από τα θετικά της πολιτικής δράσης των φεμινιστριών είναι ότι μιλράσων μια άλλη γλώσσα, πιο απλή και ειλικρινή, επηρεάζοντας έτσι και τους άλλους πολιτικούς...» (Κι έζησαν αυτές καλά και μηδενικά χειρότερα...).

◆ Νάτο και το φρούτο: «Εναλλακτική Πρωτοβουλία» (που δημιουργήθηκε από στελέχη του ΠΑΣΟΚ, του ΔΗΚΚΙ και «ανένταχτους» της αριστεράς). Αυτό που γουστάρω είναι οι «ανένταχτοι» - πως λέμε «ψε λένε Αρτέμη!».

◆ Μεταξύ των «φλόγισμάνων» και ο Συλβέστρος Σταλόνης (Ελληνόγεννιάς) και ο Θωμάς Κρουζέρας (κατά κόσμον Τομ Κρουζ - Ελληνόπεμπτης γεννιάς - μπάσταρδοι δηλαδή).

◆ Μετά την Ολυμπιάδα/ ούτε καν για φασολάδαι!

◆ Μαζική κουλτούρα/ ώ, τι κοπριά!

Βασιλης

◆ Ευρωεκλογές 2004 - STOP στην Ευρώπη του πολέμου, του... - Τολμηρά ένα ενωτικό ψηφοδέλτιο της αριστεράς (ΚΟΕ)

Προς μόνιμους (αν υπάρχουν) αναγνώστες της στήλης. Την πατήσατε. Δεν πρόκειται για ξανασχολισμό αφίσας. Πρόκειται για μια μικρή ιστορία πολιτικής δραστηριότητας. Αμέσως μετά τις βουλευτικές εκλογές, εμφανίζεται στους τοίχους της πόλης μια ανακοίνωση-αφίσα με θέμα τις ευρωεκλογές που έρχονται. Ρεκόρ κοινοβουλευτικής αγωνίας. Πολύκομπο ρεκόρ προσήλωσης στην ενότητα της αριστεράς. Ούτε ο μακορίτης ο Ήλιος δε είχε τέτοια κάφα. Είχε προηγηθεί, βέβαια, η... πόρτα στο ΣΥΡΙΖΑ που έφαγε η ΚΟΕ. Μετά ήρθε το αλαλού με το Κυπριακό. Ο πύργος της Βαβέλ έκανε μεγαλοπρεπέστατα την εμφάνισή του, ως κοινός τόπος όλων των αριστερών, προοδευτικών και λοιπών δυνάμεων. Εγινε και το μπάχαλο στο ΣΥΡΙΖΑ και -ω του θαύματος- η κατοικόκκινη αφίσα έσκασε ξανά μότη λίγες μέρες πριν τις ευρωεκλογές. Η ίδια. Μια μικρή λεπτομέρεια ήταν διαφορετική. Μια αστρη ταινιούλα με την λέξη «ΑΚΥΡΟ» κάλυπτε τη θέση της λέξης «ΕΝΩΤΙΚΟ». Ετσι, το STOP στην Ευρώπη του πολέμου, του... κακού συνοπαντήματος εκφράζοντας τώρα με ένα «ΑΚΥΡΟ» ψηφοδέλτιο της αριστεράς. Γέλασαν όλα τα Εξάρχεια. Γιατί ορισμένοι κακεντρεχείς πήγαιναν όπου ήταν οι αφίσες και ξεκόλαγαν την ταινιούλα με την λέξη «ΑΚΥΡΟ». Ετσι, το ένα STOP στην Ευρώπη είχε σαν έκφραση το ενωτικό ψηφοδέλτιο της αριστεράς και το ακριβώς δίπλα είχε σαν έκφραση το άκυρο. Με την υπογραφή ΚΟΕ. Επαναστατική πολιτική ντουμπτλ φας. Τέλειο.

◆ Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο - Ευρωεκλογές 2004 (ΠΑΣΟΚ)

Οφειλούμε να είμαστε ειλικρινείς. Να αναγνωρίζουμε το σωστό. Ναι, μπορεί να πήραμε λίγο στην πλάκα τα συνθήματα του Γιωργάκη (του ΠΑΣΟΚ, συγνώμη) στις ευρωεκλογές, αλλά το συγκεκριμένο σύνθημα νομίζουμε ότι διεκδικεί βραβείο διορατικότητας. Θα μου πείτε, στην εποχή μας υπάρχουν δημοσκοπήσεις και ο Γιωργάκης ήξερε ότι θα φέρει μπόλικο μαύρισμα (ολήθεια μάρμι-Μάργκι, φορούσε αντηλιακό το παιδί); Δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ότι πριν τις εκλογές πέρασε ένα μήνυμα για μετά. Μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο που μας μαύρισε, αγαπητά λαμπρά του ΠΑΣΟΚ, διεμήνυσε. Να τον αντικαταστήσουμε με άλλο κόσμο. Διάβαζε Μπρεχτ το παιδί παιλιά. Μετά ανακάλυψε το Internet.

◆ Εξω τώρα από το Ιράκ - Μέρα δράσης για την αποχώρηση των στρατών κατοχής (Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο)

Οι καλοί πελάτες. Τί θα κάναμε χωρίς αυτούς. Ενιοχυμένοι από 11.000 κόσμο στις ευρωεκλογές. Ναι, ναι, δίκιο έχετε, τώρα είναι «Συμμαχία». Τέλος πάντων, άλλο θέλαμε να πούμε. Να πούμε ότι δεν έχουμε δει ακόμα κάτω από το κάλεσμα για τη συγκέντρωση της Κυριακής 26/7 να υπογράψουν και να συνυπογράψουν η «Συμμαχία», οι ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΤΕΙ, ΚΑΤΕΕ, Σύλλογοι αναξιοπαθούντων Αθήνας, σύνδεσμος νεκροθαφτών ο Αγιος Αντώνιος κ.λπ., κ.λπ. Μήπως οι σύντροφοι καθοδηγητές του ΣΕΚ δεν διεξήγαγαν καλά την ταξική πάλη πηγαίνοντας στα γραφεία τους; Ας ελέγξουν λίγη τη γλώσσα, παρακαλούμε. Το κίνημα αγωνιά.

◆ Οχι Ολυμπιακοί αγώνες με ΝΑΤΟϊκή τρομοκρατία - Εξω οι μακελάρηδες των λαών (ΕΕΔΥΕ)

Ολυμπιακοί αγώνες χωρίς ΝΑΤΟϊκή τρομοκρατία, εντάξει. Μπορούν να γίνουν γέφυρα ειρήνης και φιλίας των λαών. Στην εποχή του ιμπεριαλισμού και της καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Στην κοινωνία που ο νόμος του κέρδους είν

Αχόρταγοι οι καπιταλιστές ζητούν νέα

Ο ΣΕΒ, το συνδικάτο των καπιταλιστών, εδώ και πολλά χρόνια χρησιμοποιεί πολλά μέσα για να παρεμβαίνει στα οικονομικοπολιτικά πράγματα της χώρας, με στόχο να αποσπά ολένα και περισσότερα προνόμια και μεγαλύτερη κρατική χρηματοδότηση από τους εκάστοτε πολιτικούς διαχειριστές της εξουσίας. Ενα απ' αυτά τα μέσα είναι και η δειγματοληπτική έρευνα που πραγματοποιεί μαζί με την ICAP κάθε χρόνο, το δίμηνο Μάρτη-Απρίλη. Η έρευνα αυτή πραγματοποιείται για τρίτη συνεχή χρονιά, αποτιμά την κατάσταση της λεγόμενης ελληνικής μεταποίησης για το 2003 και καταγράφει τις προσδοκίες και τα αιτήματα των καπιταλιστών-μελών του ΣΕΒ για το 2004.

Ο ΣΕΒ, λοιπόν, δημοσιοποίησε την έκθεση στην οποία ανέμεσα στ' άλλα καταγράφονται τα αποτελέματα αυτής της δίμηνης δειγματοληπτικής έρευνας και οι απαιτήσεις του για να αυξηθεί η παραπέρα κερδοφορία του κεφαλαίου. Η έκθεση αυτή είναι αποκαλυπτική για πολλά πράγματα, παρά το ότι οι συντάκτες της έχουν κάθε λόγο να μανιπουλάρουν τα στοιχεία, και προσφέρεται για σχολιασμό και έκθεση συμπερασμάτων.

Ολοι θυμόμαστε τους φεύγοντες ισχυρισμούς της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, ότι την περίοδο 2000-2004 και ιδιαίτερα το 2002 και το 2003 αυξήθηκε η απασχόληση και μειώθηκε η ανεργία. Τότε είχαμε αποκαλύψει με στοιχεία, ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τα λεγόμενα ενεργητικά προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης των εργαζόμενων μειώνει λογιστικά την ανεργία, ενώ με διάφορες νομικές ρυθμίσεις δεκάδες αν όχι εκατοντάδες χιλιάδες καταρτιζόμενοι σπουδαστές θεωρούνται

από το 1999 ως απασχολούμενοι και όχι άνεργοι ή μη εργατικό δυναμικό.

Ερχόμαστε τώρα να δούμε τι αναφέρεται στην έκθεση αυτή για την απασχόληση στη μεταποίηση το 2003 και ποιες είναι οι εκτιμήσεις για το 2004. Διαβάζουμε στα αποσπάσματα που αναφέρονται στην απασχόληση το 2003:

«Οι εξαγωγές και η απασχόληση παρέμειναν στα επίπεδα του προηγούμενου χρόνου... Ειδικά όσον αφορά το κόστος εργασίας (σ.ο. η εργασία ή -ακριβολογώντας- η εργατική δύναμη, που είναι ένα εμπορευμα, δεν κοστίζει στο κεφάλαιο και έχει την ιδιότητα -μιλώντας τηλεγραφικά- κατά τη διάρκεια της παραγωγικής της κατανάλωσης να δημιουργεί υπερπροϊόν απλήρωτο, την υπεραξια δηλαδή) και την απασχόληση από την έρευνα προκύπτουν τα εξής: πρώτον, εκτιμάται ότι η συνολική απασχόληση παρέμεινε στάσιμη. Πρέπει όμως να τονισθεί ότι οι «μεγάλες» επιχειρήσεις μείωσαν αρκετά την απασχόλησή τους».

Για στασιμότητα στην μεταποίηση, λοιπόν, και για απολύτεις εργαζόμενων σε επιχειρήσεις με ενεργητικό πάνω από 30 εκατ. ευρώ κάνει λόγο ο ΣΕΒ. Αυτή η κυνική ομολογία του ίδιου του συνδικάτου των καπιταλιστών για την απασχόληση στη μεταποίηση το 2003 δικαιώνει όλους όσους ισχυρίζομαστε ότι με αλχημείες μειώθηκε εικονικά η ανεργία στην Ελλάδα. Και κάτι ακόμη. Οπως είναι γνωστό, ο ΣΕΒ στην προπαγάνδα του θεωρούσε ως αναγκαίο αλλά όχι και ικανό όρο για την αύξηση της απασχόλησης την αύξηση των επενδύσεων, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κ.λπ. Από τη στιγμή, όμως, που στην έκθεσή του αναφέρει ότι οι επενδύσεις

σεις (υπολογίζοντας και τον κλάδο επεξεργασίας πετρελαίου) μειώθηκαν κατά 5,3%, πως ήταν δυνατό να αυξηθεί η απασχόληση, σύμφωνα πάντα με τις απόψεις του ΣΕΒ, που θεωρεί ως αναγκαία συνθήκη την αύξηση των επενδύσεων;

Περνάμε τώρα στις εκτιμήσεις του ΣΕΒ για την απασχόληση στη μεταποίηση το 2004. Η έκθεση εκτιμά ότι σ' όλες τις επιχειρήσεις, μαζί μ' αυτές δηλαδή που επεξεργάζονται το πετρέλαιο και τα παρόγωγά του, η απασχόληση θα μειωθεί κατά 1,2%, ενώ στις υπόλοιπες θα μειωθεί κατά 1,3%. Εκτιμά ακόμη ο ΣΕΒ ότι η απασχόληση θα μειωθεί περισσότερο στις «μικρού και μεσαίου» μεγέθους επιχειρήσεις. Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα, γιατί εκτός των άλλων είναι προκλητικό και συνάμα εκβιαστικό.

«Οι περικοπές στην απασχόληση, ιδίως εκείνες που προγραμματίζονται από «μικρές και μεσαίες» επιχειρήσεις φαίνεται ότι είναι ένα αντίδοτο το οποίο θα χρησιμοποιήσουν προκειμένου να αντιμετωπίσουν την άνοδο των ονομαστικών μισθών και να αναχαιτίσουν την αύξηση του κόστους των πωληθέντων». Εδώ θα μπορούσαμε να πούμε πολλά πράγματα, λόγω χώρου όμως θα περοριστούμε στην επισήμαντη, ότι είναι φεύγοντας ο ισχυρισμός για μεγάλες ονομαστικές αυξήσεις, ότι αισκούν εκβιασμό για να πάρουν κι αλλα προνόμια και ότι δεν είναι ο μοναδικός εκβιασμός.

Θα χρειαζόμασταν πολύ χώρο για να καταγράψουμε τις συνεχείς φορολογικές ρυθμίσεις και απαλλαγές που δόθηκαν στο κεφάλαιο στο όνομα της ανάπτυξης και αύξησης των επενδύσεων, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων κ.λπ. Από τη στιγμή, όμως, που στην έκθεσή του αναφέρει ότι οι επενδύσεις

χρειαζόμασταν για να αναφέρουμε τις μειώσεις των εργοδοτικών εισφορών στο όνομα της αύξησης της απασχόλησης. Θα περιοριστούμε να αναφέρουμε συνοπτικά τα παρακάτω:

Ο ΣΕΒ δεν λέει κουβέντα για το πόσο αυξήθηκε η απασχόληση μετά την κοθιέρωση του κινήτρου της μείωσης κατά 50% των εργοδοτικών εισφορών για συγκεκριμένες κατηγορίες ανέργων. Τί να πουν δηλαδή, ότι αξιοποίησαν το κίνητρο κάνοντας απολύτες και εμφανίζοντας έτσι εικονικές προσλήψεις; Μιλάμε για εικονικές από τη στιγμή που απέλυσαν εργαζόμενους για να πάρουν επιδοτούμενους ανέργους.

Είναι θρασύτατος ο ισχυρισμός του ΣΕΒ για υψηλό κόστος στην κοινωνική ασφάλιση. Γιατί όχι μόνο η εργοδοτική, αλλά και η εργατική εισφορά αποτελούν κομμάτι της αξίας της εργατικής δύναμης και κατά συνέπεια δεν πρόκειται για κόστος.

Ενώ μέχρι τώρα οι φορολογικές ρυθμίσεις και απαλλαγές οδήγησαν αποκλειστικά στην αύξηση των καπιταλιστικών κερδών και όχι σε αύξηση της απασχόλησης, ο ΣΕΒ στην έκθεσή του κάνει πάλι λόγο για υψηλό φορολογικό και κοινωνικοασφαλιστικό κόστος, στέλνει απειλητικό μήνυμα στην κυβέρνηση για νέες ρυθμίσεις και τις συνδέει έμμεσα με την αύξηση της απασχόλησης, με την εκτίμηση ότι το 2004 θα μειωθεί η απασχόληση κατά 1,3%. Τα ζητάει αυτά, μολονότι ομολογεί ότι «τα πρόφορου κέρδη ήταν σημαντικά μεγαλύτερα έναντι του 2002, κατά 15% περίπου».

Καιρός είναι η εργατική τάξη να δώσει την πρέπουσα απάντηση στη συνδικάτο των καπιταλιστών. Γεράσιμος Λιόντος

Ενα άλλο τεκμήριο

Οι αναγνώστες της «Κ» έχουν συνθησίσει από καιρού εις καιρόν το πρώτο ενικό πρόσωπο ση σήλη, οπότε δα συγχωρήσουν στον υπογράφοντα μια ακόμα παρέκβαση. Γιατί το δέμα μας περιέχει και προσωπική χροιά και δα ήταν υποκρισία να μιλήσω για τον εαυτό μου σε τρίτο ενικό πρόσωπο.

Στο τέλος της κατάθεσής μου ως μάρτυρας υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, στη δίκη για την υπόθεση του ΕΛΑ, το πρώτη της περασμένης Τρίτης, ο αναπληρωτής πρόεδρος Γρηγόριος Μάμαλης, τακτικός αναγνώστης της «Κ» από την έναρξη της δίκης, όπως ο ίδιος δήλωσε, με ρώτηση αν η δινιάτα «Έκτακτο στρατοδικείο Νο 2», που συνοδεύει τα ρεπορτάζ για τη δίκη αυτή, είναι κάπι το οποίο το πιστεύω πραγματικά ή αποτελεί δημοσιογραφική υπερβολή. Οφέλω να πω ότι το ερώτημα έγινε ευγενέστατα, χωρίς ιχνος πρόκλησης ή απειλής. Ούτε διείδα σ' αυτό πρόδεση απόσπασης κάποιας δήλωσης ανασκευής εκ μέρους μου.

Απάντησα ότι αυτή η δινιάτα υποδηλώνει το χαρακτήρα που κατ' εμάς το ίδιο το κράτος προσέδωσε σ' αυτά τα δικαστήρια, στερώντας από τους κατηγορούμενους για τις λεγόμενες υποθέσεις «τρομοκρατίας» τον φυσικό τους δικαστή, που είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο. Κι αυτό ανέξαρπτη από τα πρόσωπα των δικαστών και τις αποφάσεις τους, οι οποίες βέβαια κρίνονται πάντοτε στο τέλος.

Το ασφυκτικό πλαίσιο που έδεσε η πρόεδρος του δικαστήριου, με συνεχείς διακοπές και πίεση να τελειώνουν οι μάρτυρες, πλαίσιο που κυριολεκτικά σπάει τα νεύρα ακόμα και σε έμπειρους ομιλητές, όπως θεωρείται η αφεντιά μου, δεν μου επέτρεψε να επεκταθώ. Συμπληρώνω, λοιπόν, δυσ λόγια εδώ.

Στο ισχύον δίκαιο αναφέρεται το περιβότη τεκμήριο αδωόπτητας του κατηγορούμενου. Μόνο που στις πολιτικές δίκες, ειδικά αυτές που γίνονται υπό το έκτακτο καθεστώς που έχει δεσπόσει ο τρομονόμος, αυτό το τεκμήριο δεν ισχύει. Φαίνεται να λειτουργεί απόλυτα αυτό που έχει συνάγει ως συμπέρασμα ένας επιφανής γερμανός νομικός, ο Χάινριχ Χανόφερ: «Σπς πολιτικές ποινικές δίκες στόχος δεν είναι η ανακάλυψη της αλήθειας, αλλά η εξόντωση του αντιπαλού».

Ξεκινώντας με αυτά τα δεδομένα, θα έλεγα ότι τέτοια δικαστήρια έχουν εκ προοίμιου απωλέσει το τεκμήριο της αμεροληψίας και της αντικειμενι